

ZPRAVODAJ ŽELETIC

Rok 2023

Vydává obec Želetice

Setkání ve Velkých Ripňanech

Nové workoutové hřiště

Obecní den

Uklidíme Želetice

Zpívání u vánočního stromu

Rozloučení s prázdninami

Výstava Retro vánoce

Návštěva Mikuláše v MŠ

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

nedávno jsem v televizi zaslechl malou reportáž, kde se novináři ptali známých osobností, jaký byl podle nich rok 2022. Podle jejich odpovědí byl rok 2022 turbulentní, nikdo nevěděl, co přijde. Byl to rok plný zmatků. Velké zdražení cen energií, plynu, benzínu a potravin přinesly problémy nejedné domácnosti. Vysoký růst inflace, pokles ekonomiky a zdražování, to byla nejčastější témata roku 2022. Během roku jsme měli možnost zjistit, jak křehká může být svoboda a demokracie, jak je důležité stát si za svým, neustupovat zlu, mít jasná stanoviska. Jednou nás bude měřit a hodnotit historie. A proto je důležité věřit, že pravda může jednou zvítězit. Ještě jsme se ani pořádně nevzpamatovali z covidového období, když 24. února 2022 zaútočilo Rusko na Ukrajinu. Důsledky této války si nese celý svět a my také. Naše země přijala více jak 460 tisíc uprchlíků z Ukrajiny. Nejčastěji to byly maminky s dětmi. Naše vláda jim poskytla pomoc, když opustili svoji zemi před válkou.

Rok 2022 ale nebyl jen o válce na Ukrajině. Ve Francii se konaly velmi sledované prezidentské volby, v čínském Pekingu proběhly XXIV. zimní olympijské hry, v Kataru se

konalo v neobvyklém podzimním termínu mistrovství světa ve fotbale. A aby naše republika nezůstala ve sledovanosti zpráv pozadu, tak u nás vyplulo na povrch několik korupčních kauz, jako byl v Praze Dozimetr a v Brně kauza Taxis. Bohužel se svět v uplynulém roce také rozloučil s několika významnými osobnostmi. Především to byla britská královna Alžběta II., která vládla na britském trůnu úctyhodných 70 let. Koncem roku jsme se rozloučili s legendárním fotbalistou Pelém a poslední den v roce zemřel také emeritní papež Benedikt XVI.

U nás v obci byl rok 2022 především rokem volebním. Konaly se komunální volby a volby do 1/3 Senátu Parlamentu ČR. Během roku byla po dlouhých přípravách zahájena výstavba čistírny odpadních vod. Dokonce jsem zaslechl od některých občanů názor, že se jedná v Želeticích o „stavbu století“. O tomto přirovnání si udělejte vlastní úsudek, pro obec je to ale určitě na příští dva roky největší investiční akce. V červenci se konal v termínu krojovaných hodů další Sjezd rodáků, který byl díky Covidu odložen z roku 2021. Na místní faře bylo poskytnuto ubytování uprchlické rodině z Ukrajiny. A nakonci roku se rozsvítil vedle velkého vánočního stromu nový obecní betlém.

Velkým pozitivem uplynulého roku bylo, že se lidé začali opět po-

tkávat a scházet na nejrůznějších akcích. V období Covidu se bohužel naprosto zastavil kulturní a společenský život a náprava tohoto stavu bude asi dlouhá a složitá. Proto mě velmi těší, že se činnost komunitního centra v podkroví obecního úřadu rozjela nebývalým tempem, o čemž svědčí nejenom počet zde uskutečněných akcí, ale i jejich návštěvnost.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem aktivním občanům. Je naprosto jedno, jaký názor zastáváte, nebo jakému spolku fandíte. Důležité pro obec je, že jste ochotni pomoci. Nechtěl bych na nikoho zapomenout, ale musím jmenovat alespoň Sbor dobrovolných hasičů, keramickou dílnu Hliněnka a Želetické ženy. Noví mladí členové SDH si vlastními silami opravili hasičskou zbrojnicu a po období určité stagnace se tento spolek velmi aktivně zapojuje do dění v obci. Člověka vždycky potěší pochvala, když se něco dobrého podaří, ale je potřeba si občas vyslechnout i kritiku, zvláště pak, když se jedná o kritiku konstruktivní. Věřím, že se budeme nadále všichni snažit o to, aby se nám v Želeticích žilo dobře. Do nastávajícího roku 2023 vám přeji splnění všech vašich přání, spoustu lásky, porozumění a pohody. Snad bude nastávající rok lepší než rok uplynulý.

Pavel Planeta, starosta

Výstavba Čistírny odpadních vod

V pondělí 3. října 2022 byla zahájena dlouho očekávaná a připravovaná výstavba čistírny odpadních vod (ČOV). První plány na výstavbu ČOV začaly vznikat v roce 2010, kdy jsme se sousedními obcemi Nenkovice a Dražůvky založili Dobrovolný svazek obcí Trkmanka a vytvořili společný projekt na odkanalizování všech tří obcí a výstavbu ČOV. Projekt ležel dlou-

há léta ve skříni a až v roce 2018 jsme začali intenzivně problematiku výstavbu ČOV řešit. Postupem doby jsme přišli na to, že společný projekt by byl asi těžko realizovatelný, proto jsme se dohodli, že každá obec si bude řešit odkanalizování svého území sama. Pro naši obec z toho vyplynula nutnost výstavby ČOV, protože tato varianta, aby měly tři obce společnou

ČOV, je obsažena ve schváleném Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Jihomoravského kraje. Díky této variantě ztratil dobrovolný svazek obcí význam a my jsme ho v září roku 2021 zrušili.

Projektová dokumentace Odkanalizování obce Želetice vznikla v roce 2020 a v únoru 2021 jsme měli na stole právoplatné stavební povolení. Připravili jsme žádost o dotaci na Ministerstvo zemědělství a začali jsme připravovat výběrové řízení na zhotovitele stavby. Mezitím probíhala jednání se starosty Nenkovic a Dražůvek. Cílem těchto jednání bylo, aby se obě obce nějakým způsobem na výstavbě ČOV finančně podílely, protože se na ni budou v budoucnu napojovat. Jsem velmi rád, že tato jednání dopadla dobře a že jsme mohli podepsat Smlouvu o spolupráci. Na základě této smlouvy by měla obec Nenkovice přispět na výstavbu ČOV částkou 2,5 mil. Kč a obec Dražůvky částkou 1,5 mil. Kč. Obě sousední obce již připravují projektovou dokumentaci na odkanalizování svých obcí s napojením na ČOV do Želetic.

Od února jsme měli se zhotovitelem stavby „Společnost Swietelsky – Artesia“ podepsanou Smlouvu o dílo a čekali jsme na přidělení dotací. Toho jsme se dočkali 6. září, kdy bylo obci Ministerstvem zemědělství vydáno Rozhodnutí o poskytnutí dotace vy výši 41,273 mil. Kč, což představuje 70% z celkových nákladů 59,155 mil. Kč. Finanční prostředky máme slíbené sice až na rok 2023, ale díky tomuto rozhodnutí jsme mohli již zahájit stavbu. V říjnu ještě obec podávala žádost o dotaci z rozpočtu JMK ve výši 5,896 mil.

Kč. To byla maximální možná částka, o kterou jsme mohli dle pravidel žádat. Výsledek přidělení dotace budeme znát až během roku 2023, ale věřím, že naše žádost bude úspěšná a dotace bude obci poskytnuta.

K dnešnímu dni toho na staveništi moc k vidění není. V první fázi stavby bylo nutné vybudovat elektro přípojku a prováděly se zemní práce spojené se skrývkami ornice a bagrování pro budoucí jímky. Pracovníci zhotovitele stihli do Vánoc provést betonáž jedné jímky. Veškeré stavební práce by měly probíhat během roku 2023. Současně se samotnou výstavbou ČOV bude postupně probíhat i výstavba nové kanalizace v obci. Tato výstavba bude pouze ve dvou ulicích, v ostatních částech obce zůstane zachována kanalizace stávající. Obyvatelé dotčených ulic budou o výstavbě kanalizace zavčas informováni. Celá stavba by měla být hotová během 500 kalendářních dnů, tedy nejpozději v únoru 2024.

Také se mě někteří občané už ptali, kdy bude nutné nemovitosti přepojit na kanalizaci přímo, bez použití odpadních jímek. Na toto nejsem schopen prozatím odpovědět, zatím v této věci nic nepodnikajte. Určitě to budeme během roku řešit se zhotovitelem stavby a společností VaK Hodonín, která by měla v budoucnu ČOV provozovat. Předpokládám, že během roku bychom v případě potřeby svolali veřejné jednání s občany obce, případně vás budeme informovat písemně pomocí letáků do všech domácností.

Pavel Planeta, starosta

Problematika odpadů

Na prosincovém zasedání obecního zastupitelstva jsme byli nuceni přistoupit k nepopulárnímu opatření, kterým je zvýšení ceny za svoz a likvidaci odpadů. Od 1. 1. 2023 je cena stanovena na 600,- Kč/rok pro osoby s trvalým pobytem. Stejná cena platí i pro vlastníky nemovitostí, ve kterých není nikdo hlášen k trvalému pobytu (chalupáři). Osoby starší 80 let již nejsou od poplatku zcela osvobozeny, ale platí poplatek v poloviční výši, tzn. 300,- Kč/rok. Toto opatření obci v žádném případě nepokryje veškeré náklady na svoz odpadů, potřebujeme ale snížit výši doplatku, který na svoz

odpadů obec ze svého rozpočtu ročně vydává. Obec se bude muset více zaměřit na sběr stavebního odpadu v kontejnerech za statkem. V posledních dvou letech zde došlo k obrovskému nárůstu množství tohoto odpadu. Jistě je to zapříčiněno i tím, že zde spousta lidí vozí i odpad, který tam nepatří a obec pak za tento odpad platí zbytečně vysoké poplatky. Až zde příště pojedete, přečtěte si prosím tabuli, která je u kontejnerů umístěna.

Během roku 2022 bylo také u lesa vybudováno nové sběrné hnízdo na kontejnery na tříděný odpad. U většiny ostatních hnízd

byly přidány další kontejnery, především na plast a papír. Dnes máme v obci celkem 6 hnízd na sběr tříděného odpadu. Na každém najdete kontejnery na plasty, papír a sklo. Pokud je na místě pouze kontejner na barevné sklo, můžete zde dávat všechno sklo, tedy i to bílé. Kontejnery na kovy a textil jsou umístěny vedle obecního úřadu a u mateřské školy.

A protože je problematika třídění odpadů stále aktuální, máme na webových stránkách obce také nově umístěn návod na třídění odpadů: <https://www.zeletice.cz/jak-tridit-odpady>

Pavel Planeta, starosta

Dokončení zateplení budovy kulturního domu

V druhé polovině roku proběhlo na budově kulturního domu dokončení zateplení obvodového pláště. Jednalo se o zadní a boční část budovy od sousedního rodinného domu, které ještě nebyly zatepleny. Během stavební činnosti bylo nutné provést i spoustu klempríských prací – opravy a výměny okapů, dešťových svodů, nové oplechování atiky na střeše a výměnu parapetů u oken. Protože v kuchyni v přízemí nebyl umístěn

ventilátor, tak jsme zde dodatečně odsávací ventilátor umístili. A první zkušenosti nám ukázaly, že to byl výborný nápad. Je jen škoda, že jsme ventilátor nenainstalovali do kuchyně již při rekonstrukci KD v roce 2010. Současně se zateplením byl také prostor mezi budovou KD a sousedním domem vydlážděn.

Celkové náklady dosáhly výše 502.182,- Kč. Na tuto investiční akci se nám podařilo zajistit dotaci

z Programu rozvoje venkova Jiho-moravského kraje ve výši 250.000,- Kč. V listopadu jsme byli dokonce poctěni kontrolou ze strany pracovníků krajského úřadu na využití této dotace. Kontrola proběhla bez problémů a dopadla pro obec dobře. Bohužel budeme muset na jaře provést ještě drobnou opravu zateplení a fasády, protože jsme v prosinci zjistili, že nám v zateplení vyklovali ptáci několik děr.

Pavel Planeta, starosta

Malá vychytávka přináší užitek

Od jarních měsíců máme na hřbitově nově umístěn stojan s nářadím. Něco podobného jsem viděl na jednom hřbitově a říkal jsem si, že taková praktická věc by mohla být i u nás. Dříve si spousta lidí schovávala motyčky, hrábě, smetáky a podobné věci, do tújí, které na hřbitově rostly. Túje byly ale při opravě hřbitova zlikvidovány, čímž zmizel i „úložný prostor na nářadí“. Už jsem od několika návštěvníků hřbitova slyšel, že se jim tento nápad líbí a jsou rádi, že mohou nářadí na hřbitově v případě potřeby použít a nemusí si všechno nosit z domu. Měl bych na všechny návštěvníky hřbitova, kteří nářadí použijí, malou prosbu. Po použití nářadí prosím očistěte.

Proč musí obecní pracovníci chodit toto nářadí neustále čistit?

Moje druhá prosba se týká třídění odpadů na hřbitově. Máme zde u vstupní brány velký kovový stříbrný kontejner na směsný odpad a hned vedle hnědou plastovou popelnici pouze na bioodpad. Neustále v této popelnici ale nacházíme plastové obaly od svíček, skleněné lucerničky, plastové květináče nebo celofány na kytkách. Myslím, že opravdu není tak těžké pochopit, že tyhle věci do bioodpadu opravdu nepatří a vhodit je do kontejneru vedle. Budu velmi potěšen, pokud budou všichni návštěvníci hřbitova bioodpad poctivě třídit.

Pavel Planeta, starosta

Místní knihovna Želetice

V roce 2022 bylo v Místní knihovně Želetice evidováno 36 registrovaných uživatelů, z toho 6 uživatelů do 15 let. Služeb knihovny využívají převážně čtenáři ze Želetic, ale také z Nenkovic, Kyjova a Dambořic. Roční registrační poplatek pro čtenáře do 15 let činí 10,00 Kč, pro ostatní uživatele 20,00 Kč. Během celého roku navštívilo knihovnu celkem 449 registrovaných i neregistrovaných uživatelů, kteří zde buď realizovali výpůjčku, nebo jim byla poskytnuta jiná knihovnická či informační služba, nebo využili možnosti připojení internetu v knihovně apod. Knihovna čtenářům nabízí k vypůjčení 3 560 dokumentů naučné i krásné literatury jak pro dospělé čtenáře, tak pro děti a mládež. Obec Želetice každoročně poskytuje částku 15 000,00 Kč na nákup nových knih. Za tuto částku bylo v roce 2022 zakoupeno 58 knih. V knihovně si mohli čtenáři vypůjčit také knihy z výměnného fondu, což je část knihovního fondu pověřené knihovny (Městské knihovny Hodonín), která je určena k půjčování v knihovnách obsluhovaných v rámci regionálních funkcí. V roce 2022 bylo v rámci této služby čtenářům k dispozici 9 souborů z výměnného fondu 350 knihami. Velké oblibě u čtenářů se těšily rovněž zvukové dokumenty – audioknihy, kterých bylo v devíti souborech k dispozici 160.

V roce 2022 se uskutečnila anonymní čtenářská anketa, která měla za úkol vyhodnotit činnost knihovny z pohledu čtenáře. Této ankety se zúčastnilo 18 respondentů, kterým chci touto cestou poděkovat za jejich odpovědi

a čas, který věnovali vyplňování anketních otázek. Mezi pozitivní výsledky ankety patřila spokojenost návštěvníků knihovny s provozní dobou, s vybavením a umístěním knihovny, 95% čtenářů byla spokojena s počtem nových knih, jeden čtenář by si přál počet nových knih zvýšit. Z nabízených možných aktivit knihovny si cestovatelskou besedu vybralo 12 čtenářů, besedu s autorem zvolilo 9 respondentů a 5 uživatelů by uvítalo trénování paměti. Kreativní tvoření a kurz práce s notebookem by si přáli 2 čtenáři a 1 respondent by se rád zúčastnil jazykového kurzu. Z mého pohledu dost špatně dopadlo hodnocení návštěvnosti webových stránek knihovny a využívání on-line katalogu. 83% respondentů on-line katalog nevyužívá a 17% respondentů o něm neví! Webové stránky knihovny navštěvuje pouze 33% čtenářů a zbývajících 67% webové stránky buď nenavštěvuje, nebo o nich neví! Knihovna si vysloužila pochvalu za vybavenost a dobrou zásobu knih, paní knihovnice dostala pochvalu za ochotu, vstřícnost a zajišťování knih výměnného fondu. Čtenáři by uvítali cizojazyčné knihy a nízkou stoličku, která by usnadnila výběr knih umístěných ve spodních regálech. Všechny kladné výsledky ankety si velmi vážím a ty ostatní jsou pro mne výzvou, zvláště pak zvýšení návštěvnosti webových stránek www.knihovnazeletice.webk.cz využívání on-line katalogu přístupného z webových stránek knihovny.

V roce 2023 má knihovna v plánu dvě cestovní přednášky

a jednobesedu s autorem.

V březnu je plánovaná návštěva Mateřské školy Želetice v knihovně, za což jsem velmi ráda, neboť s výchovou ke čtenářství je důležité začít co nejdříve. Uvítala bych, kdyby poté převzali „štafetu“ rodiče a s dětmi začali knihovnu pravidelně navštěvovat. V podpoře čtenářství a rozvoji dětské četby je důležité hlasitě předčítání. Je vhodné, aby každý den končil čtením či vyprávěním. Večerní čtení by se nemělo vynechat, protože dítě je pak vnímá jako stejně důležitou součást života, jako jsou jídlo, hygiena nebo pracovní povinnosti. Důležité je číst dětem pravidelně a nepřestávat ani ve chvíli, kdy se dítě naučí „technicky“ samo číst. Pro dítě je vlastní čtení dlouho jen práce a povinnost a poslech předčítání radost a zábava.

Je už dávno prokázáno, že čtení má mnoho výhod. Kromě lepších verbálních schopností je o celoživotních čtenářích známo, že mají lepší pochopení pro ostatní, jsou empatičtější, mají méně předsudků, dosahují vyššího socioekonomického postavení a dokonce žijí déle a zdravěji než nečtenáři. Vědci zjistili, že pouhých šest minut čtení může snížit stres až o dvě třetiny. Čtení také pomáhá k lepšímu spánku, pomáhá k rozvoji fantazie, tvořivosti, kritického myšlení. Knihy mají spoustu kladů, které nám mohou zpříjemnit život. V dnešní přetechizované době je dobré si vzít nějakou knihu a zabořit se do strhujících příběhů a osudů, které postavy zažívají. V Místní knihovně Želetice je knih spousta a každý si najde svoje.

Eva Chromečková, knihovnice

Nové mapování

Během loňského roku byly v obci zahájeny práce na novém mapování katastru. Cílem nového mapování je vytvoření nové katastrální mapy na základě vyšetření a zaměření skutečného stavu. Z toho důvodu pověřený pracovník katastrálního úřadu obcházel postupně celou obec a zjišťoval aktuální hranice všech pozemků a staveb. Nové mapování se týká pouze území obce, kde neproběhly pozemkové úpravy tzv. intravilánu. Při zjištění nesouladů u dalších prověřovaných údajů (zejména druhů a způsobů využití pozemku) byl vlastníkům pozemků vystaven protokol o nesouladu, kde byla zároveň stanovena lhůta pro odstranění tohoto nesouladu. Chtěl bych upozornit všechny vlastníky, aby tento

problém nepodceňovali a nesoulady si zavčas vyřešili. Pokud to nestihnete v předepsané lhůtě, což se může stát, požádejte katastrální úřad o prodloužení lhůty.

Po vyšetření průběhu hranic by geodeti měli v průběhu roku 2023 provádět zaměření hranic pozemků, což už probíhá většinou bez účasti vlastníků. Výsledkem vyšetření a zaměření hranic by měla být nová katastrální mapa, která by měla být vydána v roce 2024. Po vydání nové katastrální mapy by si měli všichni vlastníci vyřídit nová daňová přiznání k dani z nemovitosti. V současnosti by měl nové daňové přiznání podat pouze ten, komu katastrální úřad provedl změnu druhu pozemku.

Pavel Planeta, starosta

Rodina Nedopako

Jsme velká rodina pocházející z Ukrajiny a jmenujeme se Nedopako – rodiče Natalia a Alexander, dále máme 4 dcery: Anna (23 let), Alena (16 let), Olya (15 let) a Nastya (9 let). Dříve jsme žili v Kyjevě, hlavním městě Ukrajiny.

Já, Natalia, jsem pracovala na vysoké škole jako učitelka marketingu. Manžel Alexander se zabýval prodejem a technickou podporou elektrické měřicí techniky. Dcera Anna pracovala v telekomunikační společnosti, nyní byla ale tato společnost evakuována do Bulharska a Anna tedy nyní pracuje a žije ve městě Sofie, občas sem za námi přijede alespoň na pár dní na návštěvu. Mladší dcery studovaly na matematické a hudební škole. Dcera Alena hraje na klavír a tančí. Nyní studuje na gymnáziu v Kyjevě, je to pro ni samozřejmě těžké, ale moc se jí tam líbí. Dcera Olya hraje na housle a má ráda krasobruslení, nejmladší dcera Nastya hraje na housle a ráda tančí. Do naší rodiny patří také domácí maz-

líčci, které jsme si s sebou do Česka přivezli. Máme psa Beriho a kočku Cloud. Nemohli jsme je nechat na Ukrajině, a tak s námi všude cestovali.

Myslím si, že naše rodina je velmi společenská a přátelská, máme také velmi rádi společné procházky přírodou, jízdu na kole, chatování s přáteli nebo cestování.

Život naší rodiny před válkou byl stejný jako život mnoha šťastných ukrajinských rodin. S manželem jsme měli zajímavou a milovanou práci, naše dcery navštěvovaly školy a mnoho zájmových vzdělávacích kroužků. Měli jsme samozřejmě i spoustu starostí, jsme velká rodina, a to je pro rodiče velká zátěž, vždy jsme to ale zvládli. Do 24. února 2022 jsme žili svým obvyklým životem - vrátili se z práce, děti ze školy, společně jsme pověčeli, děti udělaly úkoly a šli jsme spát. Nevěřili jsme tomu, že by mohlo dojít k úplné ruské invazi na Ukrajinu.

Dne 24. února jsme se probudili v pět hodin ráno a probudili jsme se do války. Všude byly slyšet pravidelné výbuchy. Zažili jsme první šok a nevěděli jsme co dělat. Naše rodina, stejně jako nejbližší sousedé z našeho domu, se začala připravovat na život ve vojenských a válečných podmínkách. Začali jsme se zásobovat potravinami a léky. Vyklidili jsme aspoň starou garáž, ve které jsme dřív mívali auto, protože v našem domě nebyl žádný kryt, do kterého jsme se mohli schovat. Pochopili jsme ale, že v garáži nikdo nemůže spát, protože byla moc velká zima. Děti proto začaly lepít okna v našem bytě a já připravovala pokoj na spaní – byl to pokoj, ve kterém je nejméně oken. Výbuchy byly čím dál hlasitější a jedna z dcer dostávala záchvaty paniky. Bylo jasné, že musíme najít úkryt proti létajícím bombám. Bylo to děsivé, ale běželi jsme se podívat ven, abychom našli nějaký úkryt. To, co jsme našli,

nebyl zrovna protiletický kryt, ale toto místo pro nás bylo v danou chvíli bezpečnější než náš byt. Měli jsme obavy, že si s sebou nebudeme moci vzít své domácí mazlíčky, všechny nás ale pustili dovnitř a bylo to první útočiště pro celou naši rodinu. Spousta rodin i našich blízkých se pokusila opustit město, velká část obyvatel Kyjeva také našla útočiště dole u metra. Výbuchy byly slyšet po celém městě. Strach, panika, hrůza ze zpráv, které jsme četli a slyšeli. Tento den rozdělil život všech Ukrajinců na „předtím“ a „potom“. Je pro nás velmi těžké a bolestivé vzpomínat na tento den. Když tohle všechno píšu, pláču a třesou se mi ruce.

V krytu jsme byli 6 dní, dcera stále prožívala záchvaty paniky a říkala, že kryt neopustí, dokud bombardování neskončí. Nám ale bylo jasné, že zde nemůžeme jen tak sedět. Největší bitvy právě probíhaly v blízkosti Kyjeva a nikdo nevěděl, kdy a jak mohou skončit. Museli jsme tedy hledat řešení. 1. března 2022 jsme posbírali naše doklady, posadili děti do auta a jeli na nádraží, abychom zjistili, zda je možné odjet z Kyjeva vlakem. Jezdit autem bylo v danou chvíli extrémně nebezpečné. Věděli jsme, že na silnicích často auta odstřelují, viděli jsme to ve zprávách každý den. Na nádraží jsme si ale uvědomili, že takto asi nebude reálné odjet. Obrovské množství lidí se snažilo z Kyjeva odjet, lidé 2 dny čekali ve stoje na nádraží a snažili se nacpat do vlaků, které ale byly plné. Dav nás odtlačil k vlaku, který byl přistaven na nástupiště směr Lvov a skončili jsme u otevřených dveří vagónu. Saša nařídil, abych nasedla s dětmi do vlaku a odjela, sám ale zůstal v Kyjevě. Zdá se mi, že jsme se ani nestihli obejmout.

Trvalo to 12 hodin, než jsme se dostali z Kyjeva do Lvova, hystericky jsme vzlykali a jeli jsme neznámo kam. Cestou jsme hledali, kde bychom mohli ve Lvově přespat, a nakonec jsme našli. Filip, Němec, který měl kdysi u Lvova kancelář, tam za pomoci dobrovolníků ze Lvova vyrobil úkryt pro uprchlíky. Tohle byl náš únikový bod číslo 2.

Tady jsme asi 2 týdny spali s dětmi na podlaze, ale byli jsme rádi, že jsme neslyšeli výbuchy. Po pár dnech Sašamohl za námi přijet autem. Pomáhali jsme tu dobrovolníkům přijímat další uprchlíky z celé Ukrajiny. Ale když začaly výbuchy i poblíž Lvova, uvědomili jsme si, že to nevydržíme. Musíme jít dál, ale kam? Hledala jsem, kam dál a náhodou mi volal kamarád, že je v ČR a radil mi jít sem. 17. března jsme tedy všichni odjeli do ČR, směr České Budějovice. Přijeli jsme a přenocovali na letišti, to byl pro nás další záchytný bod. Se psem a kočkou jsme ale nemohli najít ubytování, nakonec jsme skončili v chladném domě, kde jsme přenocovali. Zkoušeli jsme hledat ubytování přes dobrovolníky a tak jsme našli inzerát v Želeticích. Naše kamarádka Victoria, která studuje v Praze, se náhodou seznámila s Jiřím Bělohoubkem a pomohla nám domluvit bydlení pro naši rodinu. 19. března jsme pak dorazili do Želetic - náš útulek a spása č. 5. Uvítali nás tu Pavel, Jiří a Věra a připadali jsme si tu jako staří dobří přátelé, jako bychom se znali už dlouho. Bylo to pro nás velmi milé setkání a seznámení s Čechy. Zde jsme taky poprvé pořádně slyšeli češtinu, snažili jsme se také domluvit i nějak rusky, ale rozuměli jsme si. Od 24. února byl pro nás 19. březen první den, kdy naše rodina po tak dlouhé době

spala unavená a vyčerpaná, ale opět v teplých postelích.

Když jsme cestovali a hledali pomoc, všichni naši blízcí přátelé se za nás modlili a já také, prosili jsme Boha o pomoc. Děkujeme, že jste nás přivedli k vám. Věřte mi, byl to pro nás ZÁZRAK.

Když jsme odjížděli z Ukrajiny, nebyl čas fantazírovat o tom, jaký je život v České republice. Právě jsme utekli před válkou v hrozném stavu, psychickém i fyzickém. Nepřemýšleli jsme o novém životě v nové zemi. Opustit domov a své blízké na neznámou dobu s vědomím, že někteří byli ponecháni v nebezpečí, je hrozné. Bylo to těžké období a doufali jsme, že děti odvezeme na bezpečné místo, kde se budou moci dále vzdělávat a my budeme schopni si najít práci, abychom zajistili naši rodinu. Manželův otec, kterému je 80 let, zůstal doma na Ukrajině, takže jsme neměli v plánu jet moc daleko od hranic s Ukrajinou. Českou republiku jsme pro stěhování zvolili především na doporučení přátel, kteří již v ČR s dětmi na pár týdnů byli, a také kvůli kulturní a jazykové blízkosti. Vaše země vyvinula velké úsilí, aby přijala ukrajinské uprchlíky a aby jim pomohla. Dozvěděli jsme se, že ve všech regionálních centrech České republiky se otevřela sociální centra na pomoc ukrajinským občanům postiženým válečnými akcemi.

Největší starostí při útěku z Ukrajiny pro nás byla obava, jestli seženeme společné ubytování, protože jsme tak velká rodina a máme kočku a psa. Náš pes je velký, ale hodný. Jenže málokdo chce ubytovat uprchlíky i se zvířaty. Taky jsme měli velké obavy, jestli najdeme práci, jestli se děti

přizpůsobí a jak budou přijímány v nové škole.

Náš život se zde v Želeticích velmi změnil. Dříve jsme žili v malém bytě v obrovském a hlučném městě. V Želeticích jsme na klidném a tichém místě, daleko od ruchu města. Upřímně si myslím, že to naší rodině velmi pomohlo k rychlejšímu zklidnění a zotavení se ze všeho, co jsme prožili.

Největším rozdílem pro nás v Želeticích je práce. Doma jsme s manželem pracovali v našich oblíbených zaměstnáních a vydělávali jsme si intelektuální práci, tady pracujeme fyzicky. Nebojíme se ale fyzické práce. Pomalu se učíme jazyk a samozřejmě doufáme, že nakonec najdeme práci v České republice, kde uplatníme i své znalosti.

Obyvatelé Želetic nám poskytli neuvěřitelnou podporu, bez které bychom to samozřejmě sami nezvládli. Velmi nám pomohlo, že lidé zde nám dali to nejdůležitější - pochopení, že nejsme sami, že nám bude pomoheno a že se nemusíme bát.

Bylo mnoho otázek, které bylo potřeba po příjezdu sem vyřešit. Každý den jsme museli někam jít, sepsat a vypracovat spoustu potřebných dokumentů. Zástupci vaší vesnice Pavel, Jiří a Jaroslav a jejich manželky Irena, Věra a Jana, nás podporovali, jak mohli. Pomohli nám vyřešit spoustu záležitostí a starostí. A mnoho obyvatel Želetic se nám také snažilo pomoci a dát nám vše, co jsme potřebovali k normálnímu životu. Nikdy v životě jsme nezažili takovou podporu od cizích lidí, a to je neocenitelný dárek, na který nikdy nezapomeneme. S vděčností vzpomínáme na každého, kdo nám pomohl.

Natalia Nedopako

Střípky z farnosti

Začátkem roku 2022 Farní charita opět zorganizovala Tříkrálovou sbírku. Z důvodů Covidu se sbírka uskutečnila bez koledníků. Kasičky jsme umístili na poštu a v kostele. Celkový výtěžek nás velmi mile překvapil, vybralo se 21 110,-Kč. Velké poděkování všem dárcům.

Farní ples jsme zrušili, uskuteční se až v roce 2023 a to 11. 2. 2023 v Nenkovicích.

Všichni jsme se těšili na ukončení protipandemických opatření, a že bude všechno jako dříve. O to větší byl šok, když jsme 24. 2. 2022 v přímém přenosu sledovali bombardování Ukrajiny a později proudy uprchlíků utíkající před válkou. Se souhlasem P. Pohanky nabídla farnost prostory místní fary. Spolu s obcí Želetice jsme faru upravili pro potřeby ukrajinských utečenců a Farní charita vyhlásila mimořádnou sbírku pro uprchlíky. Zaregistrovali jsme se do databáze nabídek ubytování a nastalo dlouhé čekání. S panem starostou jsme se zajeli podívat i do registračního centra pro uprchlíky na Výstavišti v Brně. Výborná organizace a zázemí, přesto byl to velmi zvláštní pocit, vidět proudy maminek, babiček a dětí. Nesli velké tašky, děti batůžky a některé tlačily kočárky. Daleko bez domova, bez znalosti řeči, s pár věcmi co nacpali do tašek a dokázali unést. Začátkem března jsem se ještě zaregistroval na stránkách, které pomáhají hledat ubytování pro uprchlíky a 18. 3. 2022 se se mnou spojila slečna Viktorie, ukrajinská studentka na Karlově Univerzitě. V poledne 19. 3. 2022 na svátek Sv. Josefa, patrona rodin, k nám přijela rodina Nedopako z Kyjeva. Z auta doslova vypadlo 6 lidí, pes, kočka a hromada tašek. Ještě teď se divím, jak tam všichni vlezli. Chtěl bych poděkovat všem občanům, kteří přispěli a pomohli při úpravách fary. Velké díky patří i panu starostovi a místním ženám za závěrečný úklid a nachystání fary.

V letošním roce se neuskutečnilo na kostele žádné velké opravy, pracuje se na projektu odvlhčení a opravě fasády. Na faře se opravila střecha na verandě, vykopala nová přípojka do kanalizace a vyměnily vchodové dveře. V kostele se zrekonstruovala socha svatého Jakuba - opravu provedl mistr Bortlík ze Starého Podvořova. Tuto sochu pak na hody požehnal Velmistr Šedivý.

V září nám P. Pohanka sdělil, že končí ve farnosti a nastupuje do farnosti Křižanov na Vysočině. Od 15. října si nás převzal do duchovní správy P. Pavel Lacina, který působil ve farnosti Pozoříce.

Na svátek svatého Martina jsme nachystali Svato-

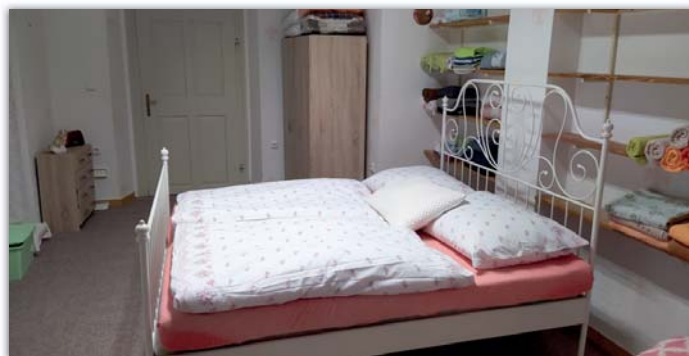
martinský světelný průvod. Poděkování všem dětem, které se zúčastnily, a dospělým za pomoc. K občerstvení byly Svatomartinské rohlíčky a víno. Také díky za doprovod místních hasičů. V roce 2023 se sejdeme opět 11. 11.

Vánoční strom do kostela věnovala rodina Chromá, za to ji patří velké poděkování.

V letošním roce Vás chceme pozvat na Farní ples, uskuteční se v sobotu 11. 2. 2023 v Nenkovicích. Také na Farní den, který bude 24. 6. 2023 v Želeticích.

Do roku 2023 Vám přeji hodně zdraví, lásky a štěstí. A tolik potřebný mír na Ukrajině.

Za farníky ze Želetic Jiří Bělohoubek

R. D. Mgr. Pavel Lacina

S platností od 15. 10. 2022 byl ustanoven farářem ve farnosti Žarošice a excurrento administrátorem ve farnostech Archlebov a Želetice u Kyjova R. D. Mgr. Pavel Lacina, který nám o sobě prozradil několik informací:

Pocházím z Vysočiny, konkrétně ze Žďáru nad Sázavou. Jsem

z tradiční katolické rodiny, všichni jsme věřící, tatínek je trvalý jáhen. Mám jednoho bratra Petra, který je (vidím, že šťastně) ženatý, je ode mě o šest let mladší a má rodinu s třemi malými dětmi. Na své dětství vzpomínám rád, protože jsem byl od malička zahrnut láskou svých rodičů i prarodičů. Katolická víra byla u nás přirozenou součástí života. Od druhé třídy základní školy jsem ministroval a v době mé puberty přišla sametová revoluce. Ta nám mladým otevřela nové možnosti nejruznějších aktivit, kterých jsem se stal součástí. Byla to Boží prozřetelnost, že jsem poznal mnoho skvělých lidí. Hned po revoluci jsem byl přijat na víceleté gymnázium, což mě studijně velmi vycvičilo. Souběžně jsme podnikali různé aktivity ve farnosti. Mohl jsem jezdit na tzv. salesiánské chaloupky, vedl jsem ministranty a také určitý čas kytarovou scho-

lu. Musím říct, že velkým zlomem v mém životě bylo přijetí svátosti biřmování v mých patnácti letech.

Jako jáhen jsem strávil jeden rok ve farnosti Dolní Bojanovice. Pak jsem rok kaplanoval v Hodoníně a po sedmi letech farářování v Milonicích jsem byl přeložen do Pozořic. Tam jsem byl devět let. Sečteno podtrženo: Ve všech dosavadních farnostech jsem byl ve vzdálenosti cca 25 km od Žarošic.

Co dělám ve volném čase?

Předně si musí kněz volný čas udělat. A to je důležité! Je to čas k dospání, vypnutí, ztišení, modlitbě, návštěvě lidí, kteří neunavují a „nevysávají“. Taky je to čas k dořešení osobních věcí – nákup, úřad, apod. Každý to má jinak. Já rád jedu k rodičům, kde si mohu dělat, co zrovna potřebuji. Mám rád vycházku, výlet, dobrou knihu, film, návštěvu kina či divadla.

Hudba je dar

V dnešní době už není samozřejmostí, aby v každém kostele byl varhaník. Člověk, který ovládá, rozumí a umí hrát na tento krásný, královský hudební nástroj. Varhaníků je málo, proto často musí svou hrou doprovázet mše svaté v několika kostelích, farnostech, nebo i malých vesnických kapličkách. Být varhaníkem, to je hlavně služba. Služba všem, kteří při mších otevírají své kancionály, jakmile zazní první tón zvuku varhan, je to služba Bohu. Jsou věci, které bereme jako samozřejmost a teprve když je nemáme, uvědomíme si jejich pravou hodnotu. Zažila jsem několik mší svatých

bez zvuku varhan a určitě mi každý dá za pravdu, že bez zvukných tónů tohoto nástroje je kostel jakoby smutnější, méně sváteční.

Varhany patří mezi největší a mechanicky nejsložitější hudební nástroj. Největší službu umění vykonaly v době hudebního baroka, kdy se na ně provozovaly velkolepé koncerty. Pro varhany psali hudbu skladatelé všech dob - Johann Sebastian Bach, Antonín Dvořák, nebo například Petr Eben.

Za působení pana faráře Paseky v naší farnosti hrál v kostele na varhany pan Kučera Fridolín ze Želetic. Když se tento varhaník přestěhoval

do Bzence, dojížděl do Želetic do kostela hrát a doprovázet mše svaté pan Horáček z Lovčic. Když se znova do Želetic pan Kučera vrátil, vrátil se i k hraní na varhany. Od roku 1983 usedá v kostele za varhany pan Černý Rudolf ze Želetic. Ten už dříve hrál na housle i harmoniku. Přibližně v této době navštěvuje kurzy hraní na varhany i s panem Fridrichem ze Stavěšic, který v této době hrál na varhany nejen ve Stavěšicích, ale i v Nenkovicích a v kapli ve Strážovicích. Po náhlém a tragickém úmrtí pana Černého v roce 2001, převzal funkci varhaníka v naší farnosti Vít Trumpeš mladší, který zde půso-

bil i se svým tatínkem, který tu vedl chrámový sbor.

V době covidové dojíždí do Želetic a na varhany hraje pan Fridrich, který doprovází mše svaté jako varhaník i v přífařených obcích. Všichni varhaníci, kteří působili a hráli na varhany v naší farnosti, si zaslouží velký dík za svou službu.

To, že se v naší farnosti objevila nová varhanice ze Strážovic, paní Anička Polášková, považují za radostnou událost. Ještě jsme ji mnozí ani neviděli a neznali, ale její jemný hlas z kůru od varhan se přeslech-nout nedal. Paní Anička Polášková začala působit i s panem Fridrichem v naší farnosti nejen jako varhanice, ale založila zde opět nový pěvecký sbor. Jsem ráda, že skromně souhlasila s tím, že nám o sobě prozradí několik zajímavostí hlavně ze svého života, který je už dlouho spojený s hraním na varhany.

1. Jak ses k hraní na varhany dostala?

Poměrně snadno. V době totality jsme byli jedinou rodinou s dětmi, která chodila asi spolu s další dvacátkou věřících do kostela. Je to zaběhané – kluci ministrují a holky zpívají. Odtud je celkem blízko k varhanům.

Pamatuji si, že k nám z Vidnavy dojížděla hrávat řeholní sestra Justice a po ní postupně dvě děvčata ze sousední vesnice. Myslím, že základy je učila právě ona a mě potom později jedna ze zmíněných děvčat, Liduška (byla ode mě o patnáct let starší). Protože už tehdy byla (a je) vzácnou osobností, velmi ovlivnila mé vnímání života i můj život samotný a jsem jí opravdu vděčná.

Jezdívala jsem k ní na „vysvětle-nou“ a „dohled“. Naučila mě noty, vysvětlila, že existuje nějaký prsto-

Místní chrámový sbor s varhanicí A. Poláškovou

klad a rytmus a dohlížela na moje úplně první pokusy. To trvalo asi dva roky. Jezdívala jsem k ní dál, ale už to bylo více o vlastním cvičení – a pravda, že začátku mě to moc netrápilo. Neboť mi mj. bylo odhaleno tajemství hry s akordy, které velmi usnadňuje hru. Když jsem ale dorostla do puberty, začal mi vadit veškerý zjednodušený způsob a postupně jsem se učila hrát pořádně z not. Pokoušela jsem se i o pedály.

Posledních pár let, než jsem se přestěhovala sem, na slovácko, se to už dalo docela dobře poslouchat

a byla jsem v tom jako ryba ve vodě. Neměla jsem strach ani trému. Ani v okolních kostelech, pokud jsem tam hrála. To ale dnes už není vůbec pravda – tréma mě docela drtí.

2. Kdo tě inspiroval, kde ses učila?

Co se týče inspirace, asi nešlo přímo o inspiraci. Spíše mě všichni povzbuzovali v tom, co mi bylo blízké. Mí rodiče, náš a pro mne velmi vzácný otec – P. Josef Čichoň (redemptorista), a než k nám přestala jezdit – i zmíněná s. Justice, včetně Lidky.

Díky nim, a v podstatě proto, že mohu spolu s Andulkou šafařovou ze hry divadla Jára Cimrmana – Švestka – prohlásit její oblíbenou větu: „Já ráda zpívám“, to bylo už tenkrát rychle odhaleno a využito.

3. Pocházíš z hudební nebo varhanické rodiny?

To ne, ale s maminkou jsme si zpívaly pořád (měly jsme to podobné) a tatínek, sice nezpíval často, ale zpíval dobře.

4. Jak dlouho na varhany hraješ?

V kostele hraju dejme tomu od páté, šesté třídy (moc si to přesně nepamatuji), takže od jedenácti, dvanácti let do mých čtyřadvaceti. Poté jsem měla totální pětadvacetiletou pauzu, kdy jsem na klávesy v podstatě vůbec nehrála – takže nacvičený grif se „odgrifoval“, a když jsem před rokem začala znovu hrát, velmi ztuhla ho dobývám zpět za doprovodu zmíněné pořádně načechrané trémy. Ale jsem za tuto možnost velmi ráda a vděčná, nejen otci Pohankovi za moje „rozkývání“, ale také panu Fridrichovi, že mi k tomu tento prostor dal a dává. Opravdu jim oběma moc děkuji.

5. Kde jsi na varhany už všude hrála?

Jen asi v pěti okolních vesnicích v mém rodišti na Jesenicku a v Jeseníku samotném, a dnes v naší farnosti včetně hry na letošní zásvětné pouti v Žarošicích.

6. Co se ti na tomto krásném hudebním nástroji líbí?

Jsou jedinečné. Amožná právě proto, že patří k chrámové hudbě – tedy k hudbě duchovní, která je bez nich takřka neodmyslitelná.

Varhany patří do velkých prostor, kde mohou vynít především ve své „mohutnosti“, ale stejně ve své jemnosti. Jejich zvuk je zkrátka vznešený, ať už varhany hřmí, nebo jen jemně podkreslují v preludích nebo při zpěvu. Možnost měnit tento zvuk přidáváním rejstříků nemá asi žádný jiný hudební nástroj (pominu-li dnešní elektromiku).

7. Jaké skladby hraješ nejraději?

Všechny, které zvládnou v rámci možností. Nejvíce mám skutečně ráda chorál, líbí se mi fugy. Jako doprovod zpěvu mám ráda např. kánony, zpěvy Taizé (jsou vhodné k meditaci), ale i zpěvné věci, jako např. vánoční pastorely... Pokud objevím nějakou zjednodušenou variaci, velmi se mi líbí skladby klasiků (ale ty raději poslouchám, protože opravdu nejsem profesionál). Úplně stejně s oblibou hraji ale i běžné mešní písně, žalmy..., které varhany v chrámech doprovází v rámci liturgického zpěvu. Tyto mají velkou hloubku a to je skutečně obohacující.

8. Co se ti vybaví, když řeknu jen slovo VARHANY?

No, jako první se mi vybaví mše svatá. Ale když se ještě trochu zamyslím, tak jednoznačně: vznešenost, mohutnost, jemnost, jedinečnost, ale také píšťaly, pedály, měchy, ...

9. Pod tvým vedením začal v našem kostele nový smíšený pěvecký sbor. Jak dlouho už funguje a kolik má členů?

„Narodily“ jsme se loni na slavnost Krista Krále, takže fungujeme rok a téměř dva měsíce, ale zatím tedy ještě smíšený sbor nejsme.

Bylo by to moc fajn, kdyby se to změnilo. Je nás osm až jedenáct, ale většinou kolísáme mezi šesti až osmi. Zatím. Věřím, že to chce trpělivost, že se snad jednou rozrosteme i o ty chlapy.

10. Na jaké skladby se v tomto sboru chcete zaměřit?

Protože jsme chrámový sbor, tak téma zaměření je předem dané. Naším úkolem je doprovázet liturgii. Ale není to jen o „úkol“, úžasná věc na tom současně je, že nám, a doufáme, že i ostatním, toto doprovázení přináší radost. Hra na varhany a sborový zpěv mají liturgii vhodně doplňovat. Proto mi dost záleží, nejen jak písně zní, ale také na jejich textech. A je pravda, že mám také velmi ráda latinu – ale jak se mi jeví, asi ne každý ji má takto oblíbenou.

Výběr písní se zatím odvíjí spíše ze stávajících materiálů, které mám k dispozici ze tří sborů, které jsem v minulosti navštěvovala a z materiálů dostupných na internetu.

Zatím nemáme větší záměr, rozšiřovat repertoár mimo duchovní hudbu, sžíváme se společně a teprve se vše učíme, takže se soustředíme opravdu na to, abychom mohly zpívat při hlavních církevních svátcích (což jsou samozřejmě velikonoce a vánoce) a slavnostech.

11. Je možné se stát členem vašeho sboru?

Samozřejmě. Stále někoho la-naříme, ale odezva moc silná není. To nás mrzí. Je to škoda. Mohly (mohli) bychom zpívat mnohem krásnější věci, nebo bychom je mohli zpívat plněji – ale vzhledem k tomu, že nás tak moc není, musíme to brát na zřetel, a podle toho také vybírat písně.

Náš sbor je otevřený všem, kdo umí zpívat, baví ho to a zvláště, chce-li se někdo zapojit v rámci liturgie aktivně. Vyžaduje to ovšem čas na zkoušky. (Pokud by mezi nás chtěl zavítat i někdo, kdo by rád zpíval, ale do kostela nechodí, pak to vyžaduje, samozřejmě, i účast na mších, při kterých sbor zpívá – tedy při již zmíněných svátcích a slavnostech).

Když sbor vznikal, kromě samotného zpěvu bylo důležitou vizí, abychom mimo to vytvářely také společenství, ve kterém se budeme cítit dobře, kam se budeme těšit.

Vzhledem k tomu, kolik nás zatím je, si maximálně vycházíme vstříc a zkoušky přizpůsobujeme možnostem daným našimi povinnostmi. Zejména kvůli směnným zaměstnáním zatím zkoušky pravidelné nejsou, ale zcela jistě jsou pravidelně 1x týdně. Pokud nás tlačí čas, občas pár zkoušek přidáme.

Snažíme se upřednostňovat zkoušky po mši svaté ve všední dny, ale ne vždy nám to vychází.

12. Je to už dost let, kdy prošly varhany v našem kostele velkou opravou, jak se ti tady na ně hraje?

Želetické varhany jsou prima, ale je pravda, že na hraní jsou trochu těžkopádnější, než jaké jsme třeba měli u nás.

Jsou jednomanuálové, což vyžaduje častější přepínání rejstříků a tím trochu ztěžuje hru. Mají pneumatickou tónovou trakturu – tudíž se nanich hraje trochu „ztuha“. Některé rychlejší věci se zde hrají nepohodlně – než se ten vzduch dostane, kam má ... Na-prosto laicky bych to přirovnala (pokud jste někdy měli možnost) k psaní na mechanickém psacím

stroji, který nahradil psací stroj elektrický a později počítačová klávesnice. Obdobně to pocítíte při hře.

Výběr rejstříků je také menší, než jsem zvyklá, ale stále to jsou varhany a hrají krásně v rámci možností, které mají. V současné době jsou ve stavu funkčním, ale postupně budou opravy vyžadovat.

13. Máš třeba nějaký veselý, zajímavý, nebo jinak zvláštní příběh, nebo vzpomínku na něco, co se pojí s tvým hraním na varhany?

Veselých příhod u varháníčení je spousta, ale asi ne tak zábavných pro ostatní. Zažila jsem např. hraní při vánoční mši, kdy nejel proud (tedy střídavě se spínal) a bylo nutno šlapat měchy, nebo mušič náletů s oblibou sedajících do not, nebo mířících si to do úst, která, pokud potřebujete zpívat, musíte mít otevřena. Věřte, že to vyvážené hře nepřidá. Chybně nastavení rejstříků také vytváří zvláštní situace – pokud mají varhany hrát tiše (a pro špatně povytažený nebo opomenutý rejstřík řvou) a následně mají hrát hlasitě (ale hrají přesně naopak)... Na druhou stranu všichni účastníci zbystří, že se děje něco nezvyklého a jsou vytrženi ze „všednodennosti“, což je možná občerství k větší pozornosti na následujícím dění.

Mnohem více vtipná mi přišla humorně hodnotící hláška mého manžela (ve snaze mě vytrhnout z trémového napětí), inspirovaná jeho jedním z oblíbených filmů, resp. knihy – Limonádový Joe, kterou před naším sborovým vystoupením mnou doprovázeným na stage pianu, pronesl při cestě do Želetic: „Neračte, prosím, zastře-

lit pianistu, dělá, co umí“. Často si před hraním jeho slova připomínám.

Díky varháníčení (protože jsem jen málokdy chyběla) jsem se však jako asi dvacetiletá (někdy v době po převratu po r. 1989 a tedy v naší dědině v pohraničí v Supíkovcích) mohla osobně setkat a chvíli si i jen tak popovídat s – pro mne – velmi zajímavou osobností, kterou bych u nás – přibližně mši svaté (na žádné slavnosti) opravdu nečekala. Náš kněz zval do farnosti 1x ročně nějakého kněze z jiné farnosti jako zpovědníka. Ten celou mši svatou seděl ve zpovědnici a mše se více neúčastnil – tedy ve smyslu, že by ji spolukoncelebroval. Když jsem po mši sv. spolu asi se třemi děvčaty, které v té době začaly chodit do kostela do naší farnosti, a se kterými jsme společně zpívaly, sestoupaly z kůru, nevěřily jsme svým očím. Byl to tehdy již olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Nevím, kolik lidí má možnost si popovídat se svým biskupem – o běžných věcech, zasmát se, ... Náš kostel nebyl nikdy vytápěný (přes docela tvrdé zimy, které tam bývaly), a pamatuji si dodnes, jak nám tenkrát otec arcibiskup radil, jak si máme vyrábět teplo v botech šoupáním chodidel uvnitř bot. Kdykoli hýbu prsty nohou v botech, protože je mi zima, vzpomenu si na něj – ale současně mu v duchu také odpovídám: „ale mohlo by to topit víc“.

14. Ovlivňuješ svým hraním i doma členy vaší rodiny?

Samozřejmě. Velmi. Už jen tím, že cvičím a nemohu se hermeticky uzavřít. Ovšem, oni jsou úžasní. Většinou to jemně začíná otázkami typu: Maminko, a nebolí tě záda, a nechceš si odpočinout? Občas se dotazy zejména od dcerky po-

vyšují na: Kdy budete doma? To je v překladu: kdy nebudete doma, zda-li pak se objeví konečně nějaké nerušené časové pásmo? Mají se mnou ale skutečně trpělivost. Nejen s problematikou neodhluchitelnosti, ale především s časem, který věnuji cvičení, hraní a sboru, což se zase projevuje na přehodnocení priorit při zajišťování chodu domácnosti. Navíc, pokud zpíváme jako sbor, nebo hrají mši svatou, nemohu si dovolit přijít na posední chvíli – a pokud jedeme všichni společně, znamená to i pro ně, se tomu podřídit.

A pokud mohu zmínit ještě jednu členku naší rodiny, naši

pejsinku, nikdy u toho nevyje, ba naopak, a to docela nechápu (ale hluchá není), občas se zvedne ze svého košíku, lehne si vedle na kobereček a dělá mi společnost.

15. Co bys na závěr ještě ráda dodala, nebo prosím o závěrečné slovo...

Hudba je dar, který nás nejen může povznést, ale v dobrém smyslu nás dovede i pohltnit. (Je to jedna z mála činností v mém životě, ve které svedu plně prožívat přítomnost – čas tehdy neexistuje). Vyjadřuje naše touhy, náš obdiv, vděčnost, naše radosti, bolesti, smutky a dovoluje nám je prožít

jinak: ztotožnit se s něčím v ní obsažené, nebo s někým, kdo ji psal, nebo ji prezentuje; nebo s někým / Někým se jejím prostřednictvím duchovně setkat. A protože ji provozujeme často jako hudebníci, zpěváci, sbory, ale i posluchači jako skupiny lidí, jejím prostřednictvím se setkáváme také společně navzájem. To je na hudbě nádherné: SPOJUJE.

Kdo umíte aspoň trochu zpívat, nebo hrát, přidejte se k nám. Těšíme se na vás.

Děkuji Aničce Poláškové za poskytnutý rozhovor.

Planetová Irena

Z činnosti místních zahrádkářů

Náš spolek patří v obci řekněme k tradičním nebo historicky starším. Akce pořádané naším spolkem se stále těší vysoké návštěvnosti a oblibě. Za to bych vám chtěl poděkovat a současně Vám, ale i nám popřát, ať nás v tom letošním roce nepotká nic zlého, žádné nemoci, a to ani na vinohradech a v zahradách.

A protože je hlavním pojátkem naší činnosti víno, uspořádali jsme v loňském roce v rámci sjezdu rodáků ochutnávku vín. Zájem a návštěvnost koštu, který byl tentokrát na hřišti, aby nám nebylo horko, byl velký. Troufám si říct, že i díky kvalitě vína, jehož výběru jsme se před samotnou ochutnávku věnovali velmi poctivě a odhodlaně. Ochutnávalo

se celkem z 474 vzorků vín. Samozřejmě nechyběly ani klobásky, nakládané sýry a uzené cigáro. A aby se jenom nepilo, ale i tančilo a zpívalo, jak se na takové ochutnávce sluší a patří, pozvali jsme jako vždycky léty prověřenou cimbálovou muziku Hantál.

Po letní ochutnávce jsme se poctivě věnovali vinohradům, aby bylo příští rok na hody co pít. Předtím jsme nechali mladá vína požehnat. Po delší odmlce mezi nás zavítal velmistr a generál Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou p. PharmDr. Mgr. Josef Šedivý OCr.

Za všechny naše členy a členky děkuji za přízeň.

Luděk Bednařík

Nový betlém

Betlém je významné křesťanské poutní místo, město zhruba s 30 tisíci obyvateli v centrální části Palestiny. Betlém se ale také uvádí už v novozákonních evangeliích podle Lukáše a Matouše jako místo, kde se narodil Ježíš Nazaretský. Pro nás je betlém ale také symbolem svátku klidu a míru. Podle legendy vůbec první betlém postavil v italské Umbrii v roce 1223 František z Assisi. Skutečnou vánoční tradicí se betlémy staly až v 16. století, kdy se začaly stavět v kostelích, cechovních a řemeslných domech a v maloobchodech. V polovině 18. století se betlémy přestěhovaly do běžných domácností, kde rychle vzrůstaly na oblibě. Dokonce za vlády Josefa II. byly betlémy zakázány. Jenže lidé si jesličky už natolik zamilovali, že to Josef II. po čase vzdal.

U nás se betlémy nejčastěji objevovaly v nejhudších rodinách, které žily na horách a v podhůří. K nejčastějším materiálům k výrobě jesliček sloužily látky, dřevo, vosk, kosti, kukuřičné šustí, těsto, papír a další obvyklé materiály z daného regionu. Základními postavami betlémů jsou sv. Josef, Panna Maria, Ježíšek, dobytek, ale také pastýři, andělé, tři králové a další postavy. Betlém, ať je jakýkoliv, je pravým symbolem vánočních svátků. Ježíšek v betlému v lidech probouzí pocit lásky, klidu, pokory, naděje i soudržnosti. Podle některých průzkumů si betlém doma staví až 90% lidí.

Náš venkovní betlém v Želeticích je také novým a dalším symbolem svátků, na které se těší nejvíce děti. Velké figury postav svaté rodiny v téměř životní velikosti v barevném provedení jsou doplněné typickými zvířaty v betlémech – ovečkami, volem i oslíkem. Všechny figury v betlému namaloval dle naší předlohy Zdeněk Schovanec z Dubňan. Konstrukci zajištění postav a stavbu chléva vymyslel a vyrobil obecní pracovník pan Pavel Galia. Se střechou nám pomohl pan Radek Křůmal a kotvy na zajištění betléma vyrobili bratři Valianovi. Velký dík patří všem, kteří se na vzniku tohoto betléma podíleli.

Doufám, že tento betlém udělá radost nejen našim nejmenším dětem, ale i všem dospělým. Ať pohled do tohoto betléma přinese všem radost, potěchu a uvědomění si pravých hodnot nejen o Vánocích, ale i v celém dalším roce.

Pavel Planeta, starosta

Myslivost v Želeticích – historie a současnost

Po druhé světové válce začala na území tehdejšího Československa ve složitých politických a společenských podmínkách vznikat tzv. lidová myslivost. Ještě v roce 1946 se zákon o myslivosti opíral o normy zakotvené ve sbírce zákonů Rakouska-Uherska, převzatých poté 1. republikou. V r. 1947 byl vydán první zákon o myslivosti, kterým byla zvýšena povinná výměra honiteb na 150 ha a bylo zakotveno povinné členství v Československé myslivecké jednotě. V této době, kdy byl na trhu velký nedostatek masa, se myslivost legálně a významně zasloužila velkou měrou o zlepšení kvality výživy obyvatelstva.

O historii myslivosti v naší obci se nezmiňují žádné prameny. V kronikách naší obce se z poválečné historie o myslivosti v Želeticích bohužel dočteme jen to, že myslivci s velkým úspěchem pořádali zábavy – letní noci. Vzhledem k těžkostem, kterým společnost v té době procházela, se to dá jistě míry pochopit. Od posledních pamětníků se uchovala kusá informace, že v tomto období místní myslivost byli aktivní pánové František Kropil a želetický mlynář Janoušek.

O podrobnějších aktivitách různých spolků v naší obci se buď vůbec, nebo jen velice sporadicky, nezmiňuje ani žádný z obecních kronikářů až do roku 1983.

Jediným pramenem informací o historii myslivců v Želeticích se tedy staly zápisy ze schůzí MS a vzpomínky pana Vojtěch Řiháka, bývalého člena Mysliveckého sdružení Želetice v letech 1969 – 1976, pana Miroslava Kozmana st., který v Želeticích vykonával právo myslivosti od roku 1976 a pana Františka

Kopečka, člena sdružení od r. 1971 a pozdějšího mysliveckého hospodáře.

V tomto období Myslivecké sdružení fungovalo společně pro Želetice a Nenkovic.

Želečtí členové sdružení byli: Alois Kosík – předseda, František Šebela, Tomáš Kopřiva, Vojtěch Řihák, František Mlčák, Antonín Šlahař, František Křůmal, Jaroslav Jakeš, František Kopeček, Pavel Müller, Stanislav Vacl, Stanislav Trbola, Jaroslav Čermák, Václav Vodák, Štěpán Viktorýn, Zdeněk Kliment

V tomto uskupení fungovalo Myslivecké sdružení způsobem až do roku 1978. Členové se starali o zvěř, každoročně pořádali tři honys velmi bohatými výřady. Několikrát uspořádali letní zábavy pod širým nebem, které se setkaly s velkým ohlasem širokého okolí. Pan Vojtěch Řihák dokázal sjednat tehdy velice oblíbenou kapelu Mistříňanku, která zajistila nevídanou účast a obrovský úspěch u veřejnosti. Výtěžek z této akce byl tak pěkný, že za něj Myslivecké sdružení po pokrytí výloh pořídilo všem svým členům na míru šité myslivecké uniformy. Tato uniforma byla k vidění na letošní myslivecké výstavě v prostorách školy.

V r. 1978 bylo nadřízeným orgánem nařízeno sloučení sdružení Želetic, Násedlovic, Nenkovic a Karlína. Předsedou tohoto sdružení se stal Josef Švýbar z Karlína a místopředsedou Stanislav Vacl, který posléze předsednictví celého sdružení převzal.

Co se týče zbraní, jejich vlastnictví zbraní si tehdy vládoucí KSČ přísně kontrolovala, takže ve sdružení byla pouze jedna společná

kulovnice. Až do roku 1990 mohli vlastnit kulovou zbraň výhradně členové KSČ, ostatní členové mohli držet pouze brokovnice. Ještě po roce 1990 si zájemci o kulovnice museli podat žádost a pokud byla mysliveckým sdružením schválena, kulovou zbraň si až poté mohli pořídit. Z dochovaných záznamů je zřejmé, že ještě v osmdesátých letech bylo v honitbě velké množství drobné zvěře, tj. zajíců, bažantů a dokonce koroptví polních, které byly desítky let hlavním lovným ptákem v celém Československu. Kvůli způsobu zemědělství – rozorávání mezí a chemizaci - se stav koroptví prudce snížil už kolem roku 1970, kdy se úplně přestaly lovit a staly se chráněnými jako zvláště ohrožený druh. Jejich výskyt je stále ještě sporadický. Stav zajíců byl běžně tak vysoký, že téměř všechna myslivecká sdružení pořádala odchyty a odchytené kusy prodávala na export. V Adamcích se vyskytovala hojná populace divokých králíků, kterou v půli devadesátých let zcela zdecimoval králíčí mor a myxematóza. Černá zvěř se stejně jako dnes vyskytovala velmi vzácně, stavy spárkaté jsou dlouhodobě stabilní.

V roce 1993 došlo k rozpadu sdružení a vzniku samostatných Mysliveckých sdružení v každé ze zúčastněných obcí.

Členové tehdejšího MS Želetice byli:

Stanislav Vacl – předseda, František Kopeček - myslivecký hospodář, Miroslav Kozman st. – pokladník, Stanislav Trbola, Vojtěch Němček, Miroslav Kozman ml., Jan Kozman, Jaromír Kamínek, Ladislav Kučera.

V této době vznikaly nové nájemní smlouvy a Myslivecké sdružení se začalo pohybovat v nově upravených právních normách.

Vzhledem k intenzivnímu způsobu zemědělství a silné chemizaci se prudce začaly ztenčovat i stavy zajíců a bažantů, populace obou druhů rok od roku klesala víc a víc přes veškerou snahu myslivců o jejich podporu jak minimalizováním odlovu, tak zvýšenou péčí v kritických ročních obdobích.

V roce 2001 došlo ke změně předsedy Mysliveckého sdružení, na výroční schůzi byl předsedou zvolen Ladislav Kučera.

V roce 2020 z podnětu nadřízeného orgánu proběhla právní úprava na

Myslivercký spolek Želetice, který pracuje ve složení:

Ladislav Kučera – předseda, Jaroslav Foukal st. - myslivercký hospodář, Robert Němček – pokladník, Jan Kozman, Miroslav Čermák, Antonín Remeš, Vlastimil Matyáščík, Mojmír Šefčík, Jaroslav Foukal ml., Miroslav Vašíček (host).

Vzhledem k dlouhodobě nízkým stavům drobné zvěře MS intenzivně podporuje jejich vegetaci samovýrobou drobných krmných zařízení, sezónním zakrmováním a příležitostným posílením kmenových stavů bažantů. S tím také souvisí tlumení škodné, nejvíce lišky obecné.

V lokalitě Masné kopce Myslivecký spolek vlastními silami vybudoval moderní areál střelnice včetně zázemí, kde se každoročně pořádají soutěže ve střeleckých disciplínách, většinou s mezinárodní účastí.

Myslivercký spolek Želetice se zapojuje do veřejného života: účastní se soutěží ve vaření gulášů, kde v historicky prvním ročníku zvítězil s vynikajícím srncím gulášem; na Den dětí v areálu střelnice připravil pro děti z MŠ a 1. stupně program s tematikou myslivosti a přírody; pořádá střelecké soutěže apod.

Hlavním posláním Mysliveckého spolku je podílet se na ochraně přírody, která je mnohdy z důvodů lidského působení na samé hranici udržitelnosti. Čistou vodu, zdravé lesy, faunu i flóru je třeba zachovat jak pro nás, tak pro další generace a v tomto směru jsme a stále chceme být co nejvíce nápomocni.

Jménem MS Želetice přeji všem občanům Želetice dobrý rok 2023.

*Ladislav Kučera,
předseda MS Želetice*

Sbor dobrovolných hasičů

Rok 2022 můžeme označit v novodobé historii za první pocovidový, kdy se život nás všech postupně začal vracet do normálních všedních kolejí. Po roční pauze se nám hasičům podařilo opět obnovit tradici ostatkových zábav a pochovávaní basy. Ostatková zábava se vydařila, ať už se jednalo o odpolední průvod obcí nebo samotnou večerní ostatkovou zábavu. Podařilo se nám zajistit bohatou tombolu, nově jste si při samotné zábavě mohli prohlédnout velmi zdařile zrekonstruované prostory bývalého sklepa, kde při samotné ostatkové zábavě fungovala vinotéka. Celkově se jednalo o velmi zdařilou akci, které se zúčastnilo i hodně pestrých masek. Zároveň bych vás všechny chtěl pozvat na ostatkovou zábavu v roce 2023, která proběhne v sobotu dne 18. února.

Mysleli jsme si, že když máme za sebou Covid, nic horšího už nás potkat nemůže.

Ale hluboce jsme se spletli. Koncem února nás potkala další tragédie, a to válka na Ukrajině, která se nějakým způsobem dotkla nás všech. Přestože je dnešní doba, a zvláště pak poslední roky, velmi těžká a náročná, pokračovali jsme v naší činnosti s ještě větším zaujetím než dříve.

V dubnu proběhlo v naší obci celorepubliková akce Uklidíme Česko, které se zúčastnili nejen členové našeho sboru, ale také mnozí z vás. Vytvořilo se celkem 7 skupin, které obešly katastr naší obce a do připravených pytlů sesbírali odpad, který hyzdil naše okolí. Po akci samotné jsme pro všechny zúčastněné připravili občerstvení. Tuto akci spolu se Sborem dobrovolných hasičů spolupřátala i obec, za což jí patří poděkování. Do budoucna doufám, že se z této akce na začátku jara stane tradice. V měsíci květnu jsme uspořádali sběr kovového odpadu s vlastním svozem. Všem, kteří nám nějakým kovovým odpadem přispěl, děkujeme.

Jak mnozí z vás jistě vědí, proběhla v roce 2020 a 2021 částečná rekonstrukce hasičské zbrojnice, podařilo se nám zrekonstruovat klubovnu, kuchyňku a sociální zařízení. V roce 2022 jsme tyto zrekonstruované prostory vybavili nábytkem, (stoly, židle, nové skříňky, kuchyňská linka) nově se nainstalovaly žaluzie do oken. V následujících letech nás čeká rekonstrukce garáže a přilehlé místnosti, kde bychom do budoucna chtěli mít vybavení jednotky Sboru dobrovolných hasičů. Přestože v naší obci byla jednotka Sboru dob-

rovolných hasičů Želetice v roce 2018 zrušena, sbor dobrovolných hasičů Želetice funguje dál a naší hlavní činností zůstává příprava na zásah při požáru. Pro to, abychom se naučili co nejlépe zacházet s technikou, kterou máme na to, abychom případný požár lokalizovali co nejrychleji, nám slouží soutěže pořádané v rámci III. okrsku. Těchto soutěží je v průběhu roku celkem 5. Dlouhá léta jsme byli rádi, když jsme se zúčastnili 2, maximálně 3 soutěží. Přípravy na soutěž probíhaly buď těsně před samotnými soutěžemi nebo vůbec. V roce 2022 se utvořila skupina hasičů, která začala s pravidelnými tréninky. No a samozřejmě výsledky se po určité době dostavily. Jako poslední soutěž v rámci III. okrsku každoročně proběhne u nás v Želeticích. A to je noční soutěž. V roce 2022, kdy jsme se zúčastnili všech 5ti soutěží se situace v rámci hodnocení předešlých 4 soutěží vyvinula tak zajímavě, že o celkovém prvenství se rozhodovalo u nás na noční soutěži mezi sbory Věteřova, Strážovic a Želetic. Nebudu vás napínat, pouhých 26 setin větřiny rozhodlo o tom, že celkově zvítězili hasiči z Věteřova a naši hasiči skončili celkově na krásném 2. místě.

Na jednu velmi důležitou věc bych nerad zapomněl. Naše obec nám v roce 2022 zakoupila přívěsný

vozik, do kterého můžeme umístit na příslušná místa veškerou výzbroj, kterou na soutěžích potřebujeme. Výzbroj je krytá plachtou s logem našeho sboru, takže reprezentujeme nejen sbor dobrovolných hasičů, ale i naši obec.

Jak jistě má většina z vás v živé paměti, proběhl v měsíci červenci v loňském roce Sjezd rodáků u příležitosti hodů. V rámci tohoto slavnostního aktu jsme prezentovali ukázkou hasičské zbrojnice. Byla zde sice prezentována pouze technika III. okrsku, ale i tak považuji akci za zdařilou, kde si mohli místní občané, ale i hosté (rodáci) prohlédnout techniku staršího data výroby, ale i tu současnou. Na konci prázdnin jsme uspořádali na místním hřišti akci s názvem „ukončení prázdnin“ pro děti, kdy i nás samotné překvapila velká účast dětí, ale za to jsme moc rádi a doufáme, že i v roce 2023 tuto zdařilou akci zopakujeme. Ukončení prázdnin bylo zakončeno rockovou nocí, na které účastníkům zahrály kapely NO BODY a EASYLINE.

Závěrem mi dovoluji, abych všem našim členům poděkoval za jejich práci v roce 2022.

Vám všem přeji v roce 2023 mnoho zdraví, štěstí a ostatních úspěchů.

Jan Goj, starosta SDH Želetice

Spolek Želetické ženy

Milý čtenáři, milé čtenářky, předně mi dovoluji popřát Vám vše dobré do nového roku. Zároveň bych chtěla jménem všech členek našeho spolku poděkovat za spolupráci a podporu v roce 2022. Těší nás, že námi pořádané akce mají pozitivní ohlas.

Loňský rok jsme po sérii nejrůznějších proticovidových opatření mohli konečně odložit roušky a začít se scházet ve větším počtu. A proto jsme se ve spolku rozhodly, že zorganizujeme tradiční zájezd. Tentokrát jsme společně s rodinnými příslušníky a zájemci z řad jiných spolků (dokonce i těch přespolních) vyrazili na výstavu květin a květinových aranžmá Flora Olomouc. Cestou zpět jsme ještě zvládli prohlídku zámku a někteří dokonce i muzea historických kočárů v Čechách pod Kosířem.

Pro námi pořádaná akce využíváme také komunitní centrum. Rekonstrukcí půdních prostor v roce 2021 vzniklo multifunkční zázemí, které má sloužit pro společné setkání, osvětové a vzdělávací akce, stejně jako pro volnočasové kroužky. Centrum je vybaveno technikou pro prezentace a promítání. Součástí centra je plně vybavená kuchyňka, malý dětský koutek a zázemí pro keramickou dílnu. Každý čtvrtek probíhají v centru lekce keramiky pro děti a ve večerních hodinách pro dospělé. Místní keramici a keramičky využili prostory centra pro výstavu Keramika, sklo, kov, kterou jsme uspořádali v rámci loňského sjezdu rodáků. Pro děti jsme v komunitním centru uspořádali jarní perníčkování. Peklo se a zdobilo o sto šest.

V rámci sjezdu rodáků jsme ve spolupráci s obcí a za pomoci místních hasičů uspořádaly na zahradě mateřské školy jarmark. Byla možnost nakoupit si výrobky místních a okolních řemeslníků, ochutnat víno, chleba se škvarkovou pomazánkou, třísky. V nabídce nechyběly ani nudle do nedělní hodové polévky a po ty, kteří se potřebovali "poléct" po koště vín, ani kvašáky a pivo. Velký zájem byl i o keramiku z naší keramické dílny Hliněnka.

Po úspěchu belešů na jarmarku, kde se po nich jen zaprášilo, jsme díky paní Vlastě Müllerové připravily pro širokou veřejnost kurz pečení belešů. Kdo přišel, mohl vidět, jak správně připravit těsto, jak péct a hlavně ochutnat. Beleše byly s trnkovými, ale i jablečnými a hruškovými povidly. Celkem se upeklo přes 200 belešů. A nestačilo. Součástí byla také ochutnávka bylinných čajů společnosti Sonnentor. Zájem byl veliký. Chvilí se zdálo, že prostory komunitního centra nebudou stačit.

Došlo také na šprtání.. Šprtec nebo také stolní hokej nám přijeli představit, a hlavně si s námi také zahrát členové národního týmu Šprti Mutěnice. I když se to nezdá, jde o poměrně náročnou hru. Někteří jsme se pěkně zapotili. Samozřejmě jsme se postaraly o doplnování tekutin a energie pro hráče, takže jsme v kuchyni pekly jeden toust za druhým.

Ve spolupráci s Mgr. Glozem, lektorem na tréninku paměti, jsme začali společně trénovat paměť. Tréninku předcházela přednáška o nejčastějších příčinách poruch paměti. Poté jsme řešili nejrůznější

úkoly a cvičení zaměřené na udržení kognitivních funkcí. Tréninku paměti a problémy s pamětí se netýkají jen seniorské generace, mozek je třeba cvičit stále. Na dalších lekcích, které proběhnou v lednu a v únoru rádi přivítáme další zájemce. Pro ty, kteří nemohou na lekce přijít, můžeme cvičení dodat do schránek.

Advent by se neobešel bez dětmi oblíbených perníčků. Už podruhé jsme pekly přímo v komunitním centru. Tentokrát perníčkové mandaly, které vzniknou spékáním nejrůznějších tvarů a poté se zdobí klasickou bílou polevou. Pro děti byl připravený také tematický perníčkový fotokoutek.

Rok jsme zakončily vánočních výstavou starých ozdob a betlémmů. Ta by neproběhla bez nadšení všech, kteří zapůjčili staré rodinné skvosty a podělili se tak o nádheru, která často leží schovaná v krabici, protože neodpovídá aktuálním moderním trendům. Velký dík patří panu Chromému, který daroval vánoční stromečky a všem, kteří je pomohli přivést, nainstalovat a nazdobit. V rámci výstavy proběhly i dílničky pro děti, kde si mohly vyrobit vlastní originální baňku. Otevřely jsme také malou vánoční cukrárničku. Kdo chtěl, mohl posedět, dát si kávu nebo svařák a ochutnat domácí marlenku, štolu nebo plněný perník.

Ještě jednou všem děkujeme za přízeň a těšíme se na další společná setkání. Já si zároveň dovoluji poděkovat všem členkám, protože bez jejich nadšení, ochoty a práce by žádná z výše uvedených akcí neproběhla.

Romana Jakešová

Mužský sbor

První větší akcí sboru v roce 2022 byly Velikonoce, tedy chození po šlaháčce. Pak následovalo Jarní putování vinohrady v Hovoranech a pravidelné květnové putovní zpívání sborů. V roce 2022 bylo ve Stražovicích, v letošním roce ho budeme pořádát v květnu v Želeticích. V červnu pak byly Otevřené sklepy v Kyjově a Vlkoši, v červenci Otevřené sklepy v Hovoranech a pak už naše tradiční Svatojakubské hody a na závěr sklepy v Šardicích.

A pak v pondělí 1. srpna 2022 zazvonil telefon ze Sehradic a ozvalo se: „Jara dnes ráno umřel“. Prohlížel jsem si fotky Jary Crhy a uvědomil jsem si, že jsem přišel o velkého kamaráda, chlapa, který byl šťastný, když přijel do svých milovaných Želetic, velkého patriota.

Nezapomenu na jeho rozzářené oči na zkouškách, na to jak se s každým vítal, na jeho živelnou radost z muziky a z kamarádů... Opustila nás folklorní legenda ze Želetic.

A život jde dál... Takže některé z Vás navštívil i svatý Mikuláš a pak sbor při Štěpánském koledování. Rok 2022 jsme zakončili zpěvem u Vánočního stromu a nového krásného Betlému.

Poděkování patří obci Želetice za příspěvek na nové košile a Vám všem, kteří si s námi chcete zaspívat.

Do Nového roku Vám přejeme hodně zdraví a pohody doma i v práci.

A když můžete, tak si zaspívejte... A nevádí, že to neumíte, hlavně ať to jde od srdce.

Za Mužský sbor Jiří Bělohoubek

Mateřská škola v roce 2022

Nastal čas zavzpomínat a ohlédnout se za rokem 2022. Zahájili jsme jej oslavami dvou kamarádů a s nově příchozí předškoláčkou z Nenkovic v počtu 18 dětí.

Hned v úvodu roku jsme mile rádi přijali pozvání od pana kostel-

níka Jiřího Bělohoubka k návštěvě místního kostela sv. Jakuba na prohlídku betlémů a kúru s varhanami. Přislíbenou máme i prohlídku kostelní věže se zvonem, ale tu až na jaře. V lednu k nám přivítal pan Horák ze Žádovic s maňáskovým

divadlem Rolničky a potěšil děti pohádkou „Krtek a zvířátka“. Vysoká nemocnost a covid-19 nám koncem ledna způsobila uzavření školky a hygiena nařídila 5denní karanténu. Covidové období způsobující ještě v první polovině roku neúčast

rodičů na akcích ve školce nás přimělo k natočení videa. Děti k tématu „Čas na pohádku“ sehrály dramatickou dvou pohádek O Koblížkovi a O neposlušných kůzlátkách spolu s písničkou „Domeček“ za doprovodu klavíru. Video putovalo ke všem rodičům a moc se líbilo a určitě i potěšilo. K pohádkám přibilo i video s tancem princezen v krásných princeznovských šatech a souboj rytířů o princeznu za doprovodu hudby Piráti z Karibiku, Epitaf Rytíř. Chlapci usilovně pracovali celý týden na výrobě kostýmu (štit, brnění, přilba a meč).

V zimním období zpestrňují v naší školce náladu nejen témata Čas na pohádku, ale i Barevný týden, kdy si sladíme nejen barvu oblečení, ale i paní kuchařky a teta Jana jsou do akce zapojeny přípravou jídla a pití ve stejném duchu. Další akcí k tématu Masopust je Pyžamová párty. Během jednoho dopoledne se naše herna promění v masopustně vyzdobenou místnost k pořádání super akce - celé dopoledne v pyžamu s tancem a disco koulí, soutěžemi, písněmi „polštářkovou bitvou“ a nafukovacími balonky. Děti zhlédly pohádku z projektoru „Impyho statečný ostrov“ s popcornem jako v kině.

Jaro jsme vítali pěknou maňáskovou pohádkou plnou dramatických situací „Cukrárna u čarodějky“. Po dvou letech jsme v dubnu zahájili plaveckou výuku v krytém bazénu Plavecké školy Bzenec. Ukončena byla po 10ti lekcích v červnu, i s průběžně probíhajícími neštovicemi u dětí. Příznivé slunečné počasí dopřálo k úspěšné a velmi zdařilé akci, kterou byla „Výprava do Adamců“ ke Dni Země s naučnou stezkou a plněním úkolů. Děti se s velkým nadšením hnaly za fáborcky označujícími cestu. Radostí pro ně bylo na-

lezení pokladu a táborák na školní zahradě s opékáním špekáčků, který nám ukončil celé dopoledne. Na místo tradičního karnevalu v únoru proběhla v dubnu na kulturním domě „Zábavná šou pro děti v masáčkách“. Programem provázely Brněnské písničkové tetiny a nechyběla ani toužebně očekávaná tombola. V květnu jsme v naší MŠ dočasně přivítali novou kamarádku z Ukrajiny, která našla se svou maminkou a sestrou zázemí u rodiny z Nenkovic. Její pobyt u nás ve školce trval pouhé tři měsíce, ale byl obohacením pro obě strany. Děti měly možnost se setkat s cizím jazykem a být v roli učitelů českého jazyka. Po prázdninách holčička nastoupila do MŠ Nenkovic. Pro maminky k svátku si děti připravily přáníčko s osobním věnováním mamince v textové verzi, květináček s vlastnoručně malovaným dekorem a vysazeným netřeskem. Jako překvapení bylo pro maminky natočeno video s písní doprovázenou orffovými nástroji, klavírním doprovodem a říkankou s pohybem. V měsíci květnu jsme umožnili 10ti denní pedagogickou praxi studentce pocházející z Násedlovic a studující v Brně. Závěr školního roku patřil školnímu výletu na Hvězdárnu a Planetárium ve Žďánicích, s dětmi jsme navštívili Sokolicek v Kyjově a Divadýlko Květinka připravilo pro děti „Kouzelný strom – pohádku o lípě a škole“. Tradiční rozloučení s předškoláky, kterých bylo tentokrát 8 a školním rokem jsme konečně mohli společně s rodiči a rodinnými příslušníky uskutečnit na školní zahradě, kde nám nejprve divadlo Řád Červených Nosů – manželé Bartoníkoví sehráli činoherní muzikál „Čert a Káča“, poté proběhlo pasování předškoláků na školáky a děti si užily své připravené vystoupení pro rodiče (tanec

a slib školáka). Na závěr si mohli děti s rodiči opět špekáčky.

Prázdninový provoz MŠ probíhal 10 dnů v červenci a v jeho průběhu jsme byly vystaveny úkolu připravit a zorganizovat Den otevřených dveří ve školce v rámci Krojovaných hodů se sjezdem rodáků. V Areálu školní zahrady probíhal Jarmark v režii Želetických žen. Před touto akcí byl z přístřešku naší školní zahrady odvezen zahradní nábytek, který už dosloužil.

Po prázdninách jsme se sešli s 18ti dětmi, z nichž 5 bylo mladších tří let. Nástup nových dětí do školního zařízení je pro ně velkou změnou. Je třeba, aby si zvykly na režim, systematickou práci a nové vrstevnické vazby. Vše je pro děti nové, i když zpravidla školku navštívily a ví, že jdou do bezpečného prostředí. Jsou však i v jiných rolích, jsou starší a hra se mění v povinnost. V měsíci říjnu připravila MŠ ve spolupráci s obcí na KD novou akci pro děti Halloween, programem provázelo divadlo Kejkle. Děti a některé maminky přišly v propracovaných originálních tematických kostýmech. V listopadu ukončily dvě děti předškolní vzdělávání a zároveň nám děti do stejného počtu přibyly. Chlapec v listopadu a od ledna 2023 předškoláčka k pravidelnému plnění povinné předškolní dopolední docházky. Velkou radost nám všem udělalo 6 dětských zahradních setů Rumcajs zakoupených obcí a možností častějšího a intenzivnějšího využití k pobytu venku na čerstvém vzduchu při různých vzdělávacích, výtvarných a pracovních činnostech. Po covidových letech, kdy byl omezen vstup do budovy, mají možnost rodiče vstoupit do prostor MŠ bez omezení. Nemoci si s námi neustále pohrávají a způsobily již v září zvýšenou ab-

senci dětí a nekonání některých plánovaných akcí s rodiči. Za kulturou jsme si s dětmi vyjeli do městského kulturního střediska v Kyjově na pohádku O Chytrém Honzovi a krásné Madlence. Ve školce jsme viděli pohádku Krtek a zakletá víla v podání divadla Rolničky. Uskutečnili jsme podzimní vycházku do lesa. Po roční pauze jsme ve spolupráci s paní Nadou Jakešovou zahájili návštěvu keramické dílny Hliněnka a do konce roku si děti z několika návštěv v dílně odnášely domů nádherné práce v podobě podzimního závěsu z listů, stromu jabloně, misky v podobě jablka, rybičky a poslední prací v měsíci prosinci byli andělé. V průběhu školního roku umožníme rodičům využívat konzultační schůzky, kde mají možnost získat informace z diagnostiky dětí, jejich pokroky ve všech oblastech vzdělávání.

Blíží se závěr roku, a to nás každoročně navštěvuje sv. Mikuláš s andělem a čerty. Přináší s sebou pro děti nadílku a celé dopoledne si děti užívají v andílkovské a čertovské atmosféře se soutěžími, tancem, hudbou a příjemnou zábavou. Děti navštívily výstavu Retro Vánoce na kulturním domě. Nemoci si vybírají další daň a poslední dny před Vánocemi jsme trávili ve velmi nízkém počtu dětí. Byli jsme nuceni zrušit vánoční besídku pro rodiče i nadělování dětem ve školce. Připravený program dětí k vystoupení u vánočního stromu byl taktéž v ohrožení, ale v den konání akce Zpívání u vánočního stromu se děti sešly v překvapivém počtu a před betlémem si užily společné vystoupení. Spolu s dvěma praktikantkami, vykonávajícími u nás ve školce 5ti denní pedagogickou praxi jsme roznesli vánoční přáníčka a ukon-

čili rok 2022. Nadělování proběhlo v lednu a téměř v plném počtu dětí.

V rámci dotačního titulu Národního plánu obnovy na digitální technologie jsme měli možnost zakoupit nové pomůcky startovací sadu Bee Bot s podložkami barvy a tvary, interaktivní nástěnku, kapesní digitální mikroskop, překážkovou dráhu Bee Bot a samotnou elektronickou včelku Bee Bot. S těmito pomůckami se děti hravě naučí základy kódování a jednoduchého programování, pomohou jim při rozvoji logického a prostorového myšlení.

Do nového roku 2023 přeji všem pevné zdraví, hodně radosti a hezkých úsměvů.

Lenka Hrabalová

Práce s přírodninami

Opékání špekáčků na školní zahradě

Úklid listí na školní zahradě

Prohlídka betlémů v kostele

Plavecká výuka

Boj rytířů o princezny

Návštěva Hvězdárny Žďánice

Den Země

Vítání jara

Divadélko Květinka

Pyžamová párty

Zábavná šou pro děti na KD

Rozloučení s předškoláky

Halloween

Pracovní činnost - Barevný podzim

Poděkování

Děkuji všem návštěvníkům červencového jarmarku v Želeticích, kteří zakoupením květinových výpěstků přispěli na podporu rodiny nemocné paní Lenky Oberreiterové částkou 3.553,- Kč

Martina Závodná

**Oblastní charita
Hodonín**

**DĚKUJEME VŠEM
KOLEDNÍKŮM A DÁRCŮM
Tříkrálové sbírky 2023**

**V obci ŽELETICE
se vybralo 28 233 Kč**

...štěstí, zdraví všem Vám

více na www.hodonin.charita.cz, www.trikralovasbirka.cz/vysledky

Slovo senátorky

Milí přátelé, vážení občané,
jako senátorka za volební obvod č. 79 bych vám chtěla poděkovat za vaši podporu a hlasy při volbách do horní komory Parlamentu České republiky. Do Senátu jdu s odhodláním hájit zájmy našeho Slovácka, každé jednotlivé obce, města, ale především Vás, občanů. Vaše starosti i obavy mě zajímají a ráda pomůžu tam, kde to bude možné. V Senátu jsem členkou Senátorského klubu KDU-ČSL a nezávislí, pracuji ve Výboru pro územní rozvoj, veřejnou sprá-

vu a životní prostředí, v Mandátovém a imunitním výboru, dále ve Stálé komisi Senátu pro rozvoj venkova, Stálé komisi Senátu VODA-SUCHO. Těším se na setkání s Vámi. Kdykoliv mi můžete napsat na email rajchmanovae@senat.cz. Ráda se s Vámi setkám i v mé senátorské kanceláři v Hodoníně v ulici Sadová 1688/1. Sledujte moji práci na www.evarajchmanova.cz nebo na mé facebookové stránce.

*Eva Rajchmanová,
senátorka za Hodonínsko a Kyjovsko.*

Výsledky voleb do zastupitelstva obce, které se konaly ve dnech 23.9. – 24.9.2022

Celkový počet osob zapsaných do seznamu voličů	441
Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	254
Celkový počet odevzdaných obálek	252
Volební účast	58%

Jména a příjmení zvolených členů zastupitelstva

Volební strana č. 1 – Nezávislí pro Želetice:

1. Pavel Planeta	168 hlasů
2. Jaroslav Kohút	192 hlasů
3. Jiří Slováček	137 hlasů
4. Lukáš Svatoň	167 hlasů
5. Ondřej Menšík	147 hlasů
6. Radek Švestka	148 hlasů

Volební strana č. 1 – Nezávislí pro Želetice získala celkem 1314 hlasů

Volební strana č. 2 – KDU-ČSL:

1. Jan Kučera	97 hlasů
2. Jiří Bělohoubek	86 hlasů
3. Pavel Zelinka	141 hlasů

Volební strana č. 2 – KDU-ČSL získala celkem 763 hlasů

Výsledky voleb do Senátu parlamentu ČR, které se konaly ve dnech 23.9. – 24.9.2022

Celkový počet osob zapsaných do seznamu voličů	441
Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	245
Celkový počet odevzdaných obálek	243
Počet platných hlasů	228
Volební účast	56%

1. Antonín Kuchař	40 hlasů
2. Eva Rajchmanová	57 hlasů
3. Ladislava Brancíková	58 hlasů
4. Lenka Ingrová	5 hlasů
5. Ivo Vašíček	7 hlasů
6. Vítězslav Krabička	23 hlasů
7. Zbyněk Pastyřík	38 hlasů

VÝSLEDKY VOLEB DO SENÁTU PARLAMENTU ČR (II. kolo), které se konaly ve dnech 30.9. – 1.10.2022

Celkový počet osob zapsaných do seznamu voličů	440
Celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky	100
Celkový počet odevzdaných obálek	100
Počet platných hlasů	98
Volební účast	23%

2. Eva Rajchmanová	55 hlasů
3. Ladislava Brancíková	43 hlasů

Hospodaření obce v roce 2022

Schválené rozpočtové příjmy	8,445 mil. Kč
Skutečné příjmy	12,280 mil. Kč
Schválené rozpočtové výdaje	8,588 mil. Kč
Skutečné výdaje	10,573 mil. Kč
Stav účtů k 31.12.2022	10.212.872,- Kč

Statistické údaje k 31.12.2022

Počet obyvatel	512
- ženy	266
- muži	246
Přistěhovalo se obyvatel	13
Odstěhovalo se obyvatel	12
Počet dětí zapsaných v MŠ	18

Schválený rozpočet na rok 2023

Příjmy	55,905 mil. Kč
Výdaje	54,318 mil. Kč

Společenská kronika

Narozené děti v roce 2022

Kouřilová Amálie
Pípová Sofie
Štěpánová Jolana

Zemřelí v roce 2022

Sukopová Věra 81 let
Řihánek Václav 79 let
Lánc Štefan 82 let
Crha Jaromír 82 let
Müller Ludvík 61 let
Kozman Miroslav 81 let

Jubilanti v roce 2023

50 let

Planetová Irena
Žižka Pavel
Procházková Jana
Přikryl Milan
Sázavský Petr
Luskač Tomáš
Stránská Taťána
Aston Martin

70 let

Samek Antonín
Dobešová Marie
Samková Eva
Tihlařík Miloslav
Kolařík Leopold
Dufek Jaroslav
Šurýn Jaroslav
Kolaříková Libuše

80 let

Potáčková Josefa
Procházková Bohuslava
Patera Miroslav
Chytil Josef
Kozmanová Miloslava
Müllerová Jaroslava

60 let

Zákostelská Zuzana
Kučerová Vladimíra
Chromečková Eva
Němcová Marcela
Jakešová Naděžda
Horák Josef

75 let

Švestka Stanislav
Remešová Eva
Novotná Libuše
Sedlár Josef

85 let

Řiháková Ludmila
Dízková Marie

90 let

Sukop Josef
Němec Jan

95 let

Matula Karel

*Všem jmenovaným k jejich jubileu
přejeme pevné zdraví, štěstí a osobní pohodu.*

Želetice před 100 lety

Prvního ledna 1923 byla obecním výborem založena Pamětní kniha dědiny Želetic. První zápisy pořídil Jan Kučera, rolník v č. 80. Pod razítkem obce Želetice u Kyjova je podepsaný starosta Tomáš Procházka a člen výboru Václav Vodák.

Želetice mají podle posledního sčítání lidu 600 obyvatel a 154 domů.

V roce 1923 si postavili obce Stavěšice a Strážovice své hřbitovy a přestaly pohřbívat své zemřelé v Želeticích. Do tohoto roku se v Želeticích pochovávali zemřelí z pěti přifařených obcí.

V tomto roce zaznamenal kronikář Jan Kučera názvy polních tratí – panské (patřící ke zdejšímu dvoru): Přední a prostřední Homola, Zahrada (patřila ke mlýnu), Želecký rybník, U šprlení, Pod čtvrtě, Mezi mosty, Šibenice – Újezd, Hrubá stráň (lidově zvaná za kovárnou), Roviny, Panský kopec, Kamenec.

Polní tratě – lidové (obdělávané místními zemědělci): Roviny, Váhy, Padělky, Adamce, Čvrtě nad Adamce, Odměrky, Čvrtě nad Studýnky, Novosádky, Nivy, Podsedy u obory, Pustý, Homole, Zadní louky, Přední louky, Tobolky, Tročky, Čvrtěmočarkové, Štimberky, Jochy u šprlení, Jochy velké, Nové louky, Jožky, Zelnice, Staré louky, Čtrtě velké, Masný kopec, Čvrtě honcové, Čertovec, Záhumenky, Želítka, Podsedy pod Želítka, Zelnice pod Želítka, Sv. Anna.

Pastviny: Adamce a Studýnky.

Želetice spadají k poštovnímu úřadu ve Strážovicích. Telegrafní stanice je ve Ždánicích a četnická stanice v Žarošicích. Telefonem je možné se domluvit z panského dvora. V roce 1923 jsou v Želeticích dva obchody se smíšeným zbožím, dvoje řeznictví. Stojí zde pila s benzínovým pohonem. Želetice přísluší

k okresní politické správě v Kyjově a bernímu úřadu tamtéž. Obecní školní rada sídlí též v Kyjově, okresní finanční ředitelství je v Uherském Hradišti, okresní soud je ve Ždánicích. Zdejší obyvatelstvo je národnosti Československé náboženství římskokatolické, jen dvě rodiny jsou vyznání židovského. Spolky v Želeticích v roce 1923 jsou: Národní jednota, Orel, Sokol. Politické strany – Spojené strany pokrokové a Lidová jednota, které jsou rozděleny zhruba v poměru na dvě poloviny. Starostou obce je Tomáš Procházka, obecní zastupitelstvo tvoří František Capita – náměstek, Petr Chromý – radní, členové: Vodák Václav, Planeta Jakub, Rink František, Kostrhoun Jan, Kozman František, Kostiha Josef, Kučera Bohumil, Omasta Antonín, Svoboda Václav, Gavenda František, Vašíček Josef a Kučera Jan. Duchovní správce farnosti v Želeticích je p. Jaroslav Streit, který nastoupil do naší obce 1. 5. 1923. V témže roce se opravuje farní budova. Učitelé v obci jsou: Jaroslav Hofman – řídící, Šplouchal Jan – podučitel. Správu dvora řídí panský správce, šafář a poklasný a je zde dvacet deputátů.

V obci řadí od loňského podzimu zlá dobytčí nemoc měknutí kostí, která ustávala až po sklizni nových pícnin v roce 1923. Dne 25. listopadu tohoto roku se konaly obecní volby se čtyřmi kandidátními listinami – strany lidové, agrární, dělnické a občanské. Zvoleno bylo osm lidovců, dva agrárníci, dva dělníci a tři členové ze strany občanské. Starostou byl zvolen Josef Navrátil č. 21.

Rok 1923 – v zápiscích Františka Daňka

Rok 1923 byl obstojně dobrý, ale rok předtím 1922 byl velmi suchý, tak

že pícniny měly v sobě málo jakosti kostitvorné, a proto na jaře 1923 uhynulo mnoho dobytka hovězího na lomivost kostí. Nebylo domu, komu by nebyl dobytek uhynul, vlastně byl za babku řezníkům prodán. Rok 1923 byl vším právem velmi zdravý, zvláště pro lid. Za celý tento rok zemřelo v Želeticích 5 osob, kdežto jiná léta zmirá ročně 15 – 20 osob.

Zápisy místní školní rady v Želeticích rok 1923

25. února 1923

Návštěva školy za uplynulé měsíce říjen, listopad, prosinec, leden a únor byla dle třídních knih uspokojivá. Místní školní rada souhlasí s tím, aby položka v rozpočtu místní školní rady na rok 1923 „školní knihy pro chudé“ v obnosu 50Kč byla použita na vazbu knih žákovské knihovny.

Místní školní rada se usnáší, by se daly letošním rokem přezkoušeti odborníkem hromosvody na škole. Obnos bude vyplacen z 9. položky „nepředvídané výlohy“.

7. září 1923

Podepsaní prohlédli dnes letní tělocvičiště při zdejší škole. Shledali, že letní tělocvičné nářadí totiž hrazda, bradla, šplhadla a kolmý žebřík poskytují úplné osobní bezpečnosti pro cvičící žactvo.

14. října 1923

Správa školy předkládá výkaz o počtu žákyň, které budou vyučovány ženským ručním pracím na zdejší škole. Místní školní rada přezkoumala výkaz a shledala, že nelze ponechat žákyň v jedné skupině, aby nebyl překročen nejvyšší zákonem přípustný počet žákyň pro jednu skupinu. Proto se všemi hlasy usnáší, aby byla podána žádost o zřízení druhé skupiny pro vyučování ženským ručním pracím.

11. prosince 1923

Člen místní školní rady přistihl čističku školy, která ráno 11. prosince odnášela dříví ze školy do svého bytu. Odnášela dříví ze tříd, které bylo určeno k otápění tříd. Byla ze silnice před školou vrácena a v budově školním panem správcem školy rozbalen balík a v něm odnášela osm polínek v celku a ze dvou polínek loučky. Z těchto důvodů byla zbavena čištění školy, poněvadž toto trvalo již delší dobu. Zítra bude vyhlášeno v obci, kdo by chtěl čištění školy, za týž obnos, který měla čistička, přijmouti.

Zápisy z protokolů obecního zastupitelstva roku 1923

9. 6. 1923

Členové obecního výboru a finanční komise navrhli by Konečná Anna byla vzata do obecního domu k obývání a živení by se vyhnulo velkým splátkám. Též bylo domluveno zaplatiti pokutu za Konečnou Marii 10.30 za použití dráhy bez lístku.

17. 6. 1923

Podmínky k pronájmu udržovací obecních plemenných býků. Ná-

jemce jest povinen vždy dva řádné býky, a to jednoho těžšího a jednoho lehkého mít, kteří budou vyhovovat podmínkách v zemském zákoně 26/5 1909 č. 61. Chovatel býků obdrží od obce na zasetí píce pro tyto polnosti Rovinu, pak část v Příhoně, která i dřív na býky k užívání bezplatná byla. Při puštění býka k dobytku obdrží nájemce od dotyčného majitele dobytka obnos 8 Kč hotově. Chovatel jest povinen každému občanu ze zdejší obce býka k plemeni připustiti (57 dobytčího zákona)

9. 9. 1923

Přítomní členové na žádost Františka Lorence by mu byla přislíbena domovská příslušnost v tamní obci, ničeho proti tomu nenamítají, ale jednohlasně schvalují.

15. 9. 1923

Přítomní členové odhlasovali by bylo z obecního majetku odprodáno na mlýn pozemek, který bude jen k tomuto účelu schválen. Odhlasováno bylo 11 hlasy pro a 3 proti. Prodej se bude prováděti veřejnou dražbou v neděli 23. 9. 1923, která se uveřejní do Lidových novin a oby-

čejným způsobem v obci.

7. 1. 1923

Přítomní členové jednohlasně usnesli by dítě Anna Konečné zůstalo v ústavě rodiček nemanželských v Hlinkách u Brna a poplatek dle návrhu okresní péče o mládež 5 Kč denně obec na něj přispívala. Dále bylo usneseno by byl zřízen samostatný chudinský fond by obec dala 100Kč jako základní vklad.

3. 12. 1923

Přítomní členové jednohlasně schválili by se dalo obecní chudé příslušníci Konečné Marii na ošacení 100Kč. Dobrovolně od jednotlivých členů výboru a finanční komise 70Kč.

16. 12. 1923

Přítomní členové navrhli by základní obnos 100Kč pro chudinský fond obecní z obecní pokladny byl složen v záložně Raifaisen v Želeticích, což se ten den hned stalo.

Tyto zápisy jsou ukázkou práce obecního výboru, finanční komise a místní školní rady v Želeticích během roku 1923.

Marie Valianová

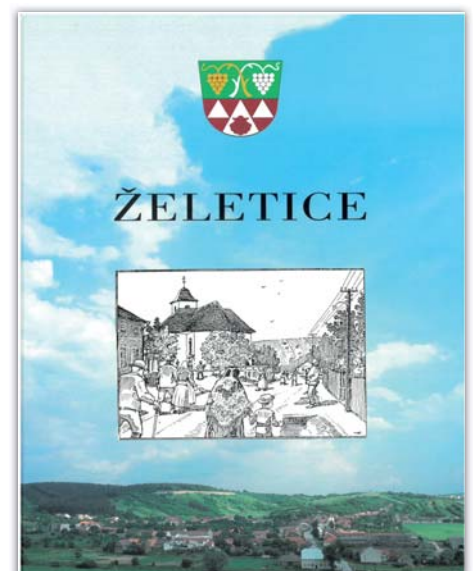
První kniha o Želeticích se doprodala

U příležitosti první písemné zmínky o obci Želetice byla vydána v roce 2001 první publikace o naší obci s názvem Želetice. Tuto knihu vydala obec Želetice nákladem 500ks. Na vydání knihy se podílelo i několik místních občanů. Mnohým z nás není nutné tuto knihu představovat. Kniha přináší základní informace z historie i současnosti naší obce, je doplněna řadou fotografií historických i současných. Dnes už si ale tuto knihu na obecním úřadě nekoupíte. Je doprodáno.

Ten, komu se nepodařilo si tuto

knížku koupit, nebo si v ní zalistovat, pročíst zajímavosti a další informace, nemusí truchlit. Obec už nepočítá s dalším vydáním této knihy, ale už v brzké době budou mít zájemci možnost si knihu prohlédnout a přečíst na webových stránkách obce Želetice. Nechali jsme tuto knihu, podobně jako obecní kroniky, zdigitalizovat. Tímto způsobem první knihu Želetice uchováme i pro další generace a každý ji bude mít zpřístupněnou a vždy po ruce, když bude potřeba.

Pavel Planeta, starosta

Sjezd rodáků

Vydala obec Želetice v lednu 2023, tel: 518 622 725, e-mail: zeletice@zeletice.cz, www.zeletice.cz
Náklad 250 ks.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda
(tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: info@tiskarnabrazda.cz)